

مهسعوود محهمهه

تیروپشکی له دهنگسازى

وهشانی یه کهم: گوڤاری «پروشنبیری نوی» ژماره 101 مارسى 1989

وهشانی دووهم: سایتى www.mamosta.net پاییزی سالی 2009

رۆژی دووه‌می جه‌ژنی قوربانی رابوردوو، دۆسته به‌رێزه‌کانم د. که‌مال مه‌زه‌هر و د.ئاوهره‌حمانی حاجی مارف سه‌ریان لی داوم، له لارییه‌کی ئا‌خاوتنه‌وه تاسه‌یه‌کی ده‌روونم سه‌رکه‌ل کرد و گوتم، له‌و جودایی بیرورای نیوان د.ئاوهره‌حمان و مندا هه‌یه له باره‌ی هیندی لاباسی سه‌ر به‌ فۆنه‌تیک، که‌ ده‌کیشیتته‌وه بۆ لای ریتووسیش زۆر دل ناراحه‌تم. هه‌ردووین گوتیان ده‌ربرینی بیرورای جودا که‌ بنیاتنه‌ر و روونکه‌روه‌ی بی چالاکیی پیرۆز و سوودبه‌خسه. هه‌لبه‌ت منیش له‌و باوه‌ره‌دام که‌ پێویسته‌ بیرورا سه‌ر وه‌ده‌ربنی بۆ به‌ریستن و دیتن، به‌ هه‌موو عومریشم پشتگیریم کردوو له‌ ئازادیی بیروباوه‌ر هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زۆری خۆم له‌ باریکدا دیتوو به‌کی له‌سه‌ر ئازادی بیروباوه‌ر که‌وتی به‌لام ته‌گه‌ر بلوی و بشی خاوه‌ن رایه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک باوه‌ر کۆبنه‌وه ده‌توانن سوودی روون کردنه‌وه و بنیات نان پیکه‌وه بگه‌یه‌ننه‌ خه‌لق، چهند سوودی دیکه‌ش بخه‌نه پال ئه‌و دووه‌وه یه‌کیان که‌م کردنه‌وه‌ی ئه‌رک و کاته. دووه‌میان سوود وه‌رگرته له‌ ئه‌رک کاتی پاشه‌که‌وت کراو له‌ مه‌یدانی دیکه‌دا، سینییه‌میان چه‌پاره‌ دانی ئاپۆره‌ی خوینته‌رانه له‌ سه‌رسورکینی نیوان بیرورای جودادا. چواره‌میان سه‌رنج راگرتنی خۆمه له‌ کیشه‌ی جودایی بیرورا به‌ولای هه‌نگاوی تیخویندنه‌وه‌ی سوود و زیانه‌وه‌ ده‌رووات ده‌چیتته‌ راده‌ی ئه‌وه‌ی بلیم ته‌ن ساغی و خۆ به‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌وه نه‌دان راستیه‌کی وه‌ها بنه‌ره‌تییه‌ پینی ناوی به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ل دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمان بۆ نه‌خۆش. گه‌ران به‌دوا ده‌رماندا ناچاریه‌کی ره‌زاگرانه له‌ نه‌خۆشیه‌وه به‌ ملماندا دیت، هه‌رگیز ناشی چه‌ز به‌ نه‌خۆشی بکه‌ین هه‌ر چونکه‌ دواتر بۆ ده‌رمان ده‌گه‌رین. من له‌ کولانه‌یه‌کی هاراوتر له‌ زمان و باسه‌کانیانه‌وه نیگام بۆ کیشه‌ی جودایی بیرورا ده‌کیشی وه‌ک له‌ رووداوی رۆژانه و ده‌نگوباسی میژووش ده‌دیتری لیک تۆران و ترازانی خه‌لق خۆش جله‌وتره له‌ ته‌بابی و ره‌بابی‌یان. چهن‌دین هۆی بایه‌خدا‌ری یه‌ک بوون ده‌پێچریتته‌وه به‌رانبه‌ر یه‌ک هۆی که‌م بایه‌خی لیک ترازان. به‌ ده‌وری خۆتدا بنۆره و بپرسه‌ بۆچی ئه‌و خه‌لقو‌للایه‌ وه‌ها ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کدی ده‌بن که‌ ده‌بوو له‌ ئاست هه‌ره‌شه‌ی ترسناکدا وه‌کوو ده‌سته‌برا بن.

ئه‌م تیبینییه‌ پێشه‌کیانه‌م بۆیه‌ بوو که‌ بزانی من له‌ مه‌سه‌له‌ی جودایی بیرورا‌دا به‌سه‌ر بابه‌تیکێ تازه‌دا ناکه‌وم: پێشتر تیوه‌ی رامام و به‌ زۆر لادا هه‌لم گێراوه‌ته‌وه، ره‌نگه‌ به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی بنه‌مای خۆش جله‌ویی لیک ترازانیسه‌وه ماوه‌م بری بی و پتر له‌و که‌سه‌ی سه‌ره‌نجی نه‌دایتی خۆم زال کردی به‌سه‌ر بریاره‌ نافرجه‌جایه‌کانیدا.

دوو رۆژ دوا‌ی ئه‌و سه‌ردانه‌ ژماره‌ 9 ی گو‌فاری به‌یانم چه‌نگ که‌وت و دیتم گو‌تاریکی د.ئاوهره‌حمانی تیدا‌یه له‌ ژیر سه‌ره‌ناوی «چه‌ند وشه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی وتاری «له‌گه‌ل ده‌نگسازی کوردیدا»» به‌سه‌ر بیرورا‌کانی مندا دیتته‌وه که‌ پێشتر له‌ ژماره‌ 95 ی سا‌لی 1983 ی رۆشنبیری نویدا ب‌لا‌و کرابوونه‌وه به‌ ده‌وری نووسینیکی د.ئاوهره‌حماندا ده‌خولانه‌وه له‌وانیشدا گو‌تبووم ناراحه‌تم به‌ ده‌ست جودایی بیرورا له‌ نیوانماندا. که‌ سه‌ره‌تا‌کانی گو‌تاره‌ تازه‌که‌ی د.ئاوهره‌حمانم خۆیتده‌وه

یه کسه‌ر قسه‌که‌ی یه‌ک دوو رۆژ پێشتری خۆم به‌ بێردا هاته‌وه‌ و ده‌رله‌حزه‌ بێرپارم دا کۆنه‌ قه‌ناعه‌ته‌که‌م له‌ پووچاندنه‌وه‌ی کاری سه‌لبی جودایی بیرورا به‌گه‌ر بێنم و به‌نیازی مشتومال دانی رۆوپه‌ره‌ی بێگه‌ردی براهه‌تیمان پاکانه‌یه‌ک بۆ نووسینه‌که‌ی خۆم بکه‌م له‌به‌ر تیشکی ئەم نیازهدا خه‌ریکی رۆون کردنه‌وه‌ی ئەو شوێنانه‌ی کۆنه‌ گۆتاره‌که‌ی ده‌بم که‌ به‌خت یاریده‌ی نه‌دان به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ها راگۆیزرێته‌ ناو گۆتاره‌که‌ی د.ئاوهرحمان که‌ ئیتر له‌ منه‌وه‌ رۆون کردنه‌وه‌یان پێ نه‌وی له‌گه‌ل ئەوه‌ و به‌ ده‌وری ئەویشدا تییینه‌کی خزمه‌تی بابته‌ بکات به‌ کاغه‌زی ده‌سپێرم. له‌ کۆتایی ستوونی یه‌که‌م و سه‌ره‌تای ستوونی دووه‌می گۆتاره‌که‌ی د.ئاوهرحمان، لاپه‌ره‌ 62 ره‌خنه‌یه‌کی من له‌ ده‌ستووری ده‌گرتووی به‌ هه‌لومه‌رجی ناو کتیبان و بێرپاری یه‌کجاره‌کی بێرنامان نیوانیو راگۆیزراوه‌ و له‌سه‌ری نووسراوه‌. بۆ ئەوه‌ی ته‌واوی هه‌له‌هه‌ستم رۆون بێ ئەم یه‌ک دوو دێره‌ش ده‌خرینه‌وه‌ سه‌ر قسه‌کانی ئەو شوێنه‌م. «وه‌یا له‌ باریکی دیکه‌دا به‌شینی ئەو هه‌لانه‌ی گه‌شتی بێ رابه‌ر به‌ مرۆفی وه‌کوو منی ده‌کات به‌ رۆشنایی ئەو ده‌ستورانه‌ ساغ بکریته‌وه‌» من مه‌ترسی ده‌ستووری قه‌رارداده‌ و گه‌شتی بێ رابه‌ر، وێکرا له‌ حیسابمدا بوون، پارانه‌وه‌شم بۆ گه‌شتی بێ رابه‌ر له‌وه‌وه‌ دیت که‌ بیرورای ئەو ته‌رزه‌ گه‌شته‌، به‌عه‌ده‌ت، ده‌بریته‌وه‌ بۆ به‌ر رۆوناکایی ده‌ستووری ناو کتیبان.

له‌ ئاست ئەو وه‌رام و به‌سه‌ردا چوونه‌ که‌ د.ئاوهرحمان له‌ ستوونی سێه‌می گۆتاره‌که‌یدا ده‌یانخاته‌ رۆو ده‌بی بزانی هه‌رچی رابه‌رکی من له‌ ویدا وه‌رامی درابیته‌وه‌ به‌ئه‌سل له‌ نووسینه‌که‌مدا رۆوی له‌ رابه‌ره‌ فۆنۆلۆجیسته‌کانی ئەورووپا بووه‌، له‌و باسانه‌دا که‌ شیوه‌ی عوممیان هه‌یه‌ موناقه‌شه‌ی سه‌رچاوه‌کانیان ده‌کری. به‌ نمونه‌، که‌ داروین بیرورای خۆی له‌ باره‌ی گیانه‌به‌ران ده‌رده‌برێ یه‌خه‌گیری باوه‌ری ناو کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان ده‌بی نه‌ک تاک تاکي ئیمانداران. من که‌ ده‌لیم هه‌مزه‌ فۆنیمه‌ و که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ پێداویستی ده‌نگسازییه‌ ته‌گه‌ر به‌ بلندنۆرینیشم له‌سه‌ر حیساب بکری هه‌ر رۆوبه‌رۆوی رابه‌ره‌کانی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی ده‌بم. له‌ کورده‌واریدا که‌س پێشه‌ستی له‌و بابته‌دا نه‌کردوه‌ تا بێته‌ رابه‌ری مامۆستاکانی ئەورووپا، که‌ ده‌نگیشمان نابیستن. به‌ هه‌موو باوه‌رمه‌وه‌ وه‌هام زانیوه‌ د.ئاوهرحمان له‌ خۆیندن وه‌یا گۆییست بوونی تۆزینه‌وه‌ی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی ئەورووپا هاتۆته‌ سه‌ر ئەو رابه‌ری هه‌مزه‌ و که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌وه‌ی ده‌نووسی پتیش بێرم بۆ ئەوه‌ ده‌چوو که‌ به‌ خۆیندن پێی گه‌یشته‌وه‌ قه‌ت به‌ دلمدا نه‌ده‌هات که‌سی ولاتی خۆمان که‌ هێشتا ته‌قه‌ی فۆنیم و فۆنه‌تیک تیدا زۆر به‌رز نه‌بۆته‌وه‌ له‌ پله‌ی خۆیندن وه‌یا دواي خۆیندنیش، بێ سۆسه‌ کردنی سرکه‌ و کورکه‌ی ئەورووپا، گه‌یشته‌ بێرپاریه‌ک که‌ هه‌ر نه‌بی به‌ رواله‌ت عه‌کسی هه‌ست و پیزانینه‌ به‌ تابه‌تی له‌ کیشه‌ی هه‌مزه‌دا. پرسیاره‌کانی سه‌ربه‌زمان و ده‌نگیش وه‌کوو باسی کیمیا و فیزیا نین به‌ به‌لگه‌ی مادی بۆ ئەو رابه‌رانه‌ ساغ بووبیته‌وه‌. ده‌نگناسی، فه‌لسه‌فه‌، ریزمان، میژوو، کۆمه‌لایه‌تی به‌تیکرای میتافیزیک... به‌ند نین به‌

ئەزمۇوگە «مختبر» تەنەت كۆمپىوتەرىشيان تىدا بە كار بىت بىر پارە كان لە ھەست و ھۆشەو ھەردەچن. لە ميدانى دەنگى زمانى كوردىشدا راپەرى غەيرى كورد ناتوانى ۋە كوو كوردىكى سەرنجدەر بچىتە ناو شىرازە و رايەلى زمانەكەو. ئەو نمونانەى لە گوتارى ئىمەماناندا دىتەو ھەردەنگ بە خەيالى بىگانەدا دىت يان ھەر نايتە.

لە ستوونى دووھى لاپەرە 63 ئەم قسەيەم خراوتە نيوان دوو كەوانەو «ئەوھەندەى بزەنم دەنگناسان لە بارەى فۆنىم نەبوونى دەنگ دوواین ھەر ئەوھەندەى كە د.ئاورەحمان لە گوتارەكەيدا باسى كروو. بەدوا ئەوھەدا دەنووسى «ئەو چەند دىرە كەمەى من تىۋىكە لە دەريايەك» ھەلبەتە من ناشى مەبەستم ئەو بووبى كە لە قسەكەى د.ئاورەحمان دەفامرىتەو ھەردەچىش نەخويتىدىن و لىك نەدايىتەو ھەردەچىش لى ناوھىتەو شتى ۋەھا سەراويلكەى ھەژارم مەبەست بووبى. منىكى ئەلفوبى فېرېبووبم چۆن ۋەھام لى رەچاۋ دەكرى! مەبەستم، لە زەمىنەى داسەپاندنى ناساندن و سنوور دانان بۆ واتاى فۆنىم شتىك نەبىستوۋە و نەخويتدوۋەتەو دژى ئەو راگەياندەنە بى كە نووسىنەكەى د.ئاورەحمان بە دەستىيەو دەدا، قامووسىش دوو دىرى كورتى بە تەعريف ھىناو بۆ فۆنىم. كە دەگوتىر يان كە من دەلىم زەوى ئەستىرەبەكى بچوۋكە بەدەورى رۆژدا دەخوليتەو نەھاتووم بلىم زانستى جىۋلۇجى و فەلەك و بايۇلۇجى ھەزار كىتېبان لەسەر دانەندراۋە. د.ئاورەحمان خۆيشى نەبىستوۋە چى دىكە لەو دەريايەو ھەلىنجى لەبەر بى لزومى.

ھەر لەو ستوونەدا بەسەر قسەيەكەدا دىتەو كە گوتوۋمە بەشىكى كۆنسانتى كپ لەوانەن بەبردنە ژوورەوھى ھەواش پەيدا بىن ئىجا دەلى «بەراستى ئەم تاقىكردنەو نوپىيەى مامۇستا مەسعود مەھمەد بەھىچ چەشنىك لەگەل فەرمانى فۆنەتىكدا ناگونجى» من لەدواى ئەوھى تاقىكردنەو كەم باس كروو گوتوۋمە: «لەگەل ئەمەشدا ئەو تەرزە دەنگانە كە براى دەنگى سىروشتىش ھىچ كامىكىيان نابنە فۆنىم چۈنكە ناتوانى دەنگى دىكە بەدوا خۇيدا بەپىنى و وشە دروست بىكات، جگە لەوھى كە ھەرگىز ناتوانى ئاوازە پەيدا بىكات چۈنكە ئاوازە لە پىكى قورگەو بەرەو دەرەو دەرەچىت، ھەر بۆيەشە ئاوازەدار بەرەو ناوھە پەيدا ناپى.» خويتەر دەبىنى من نىرخى ئەو دەنگانەم زانىۋە بەكەكى ھىماى قسەكانى د.ئاورەحمان و ئەو ھىندە قسەيەم كە رايگويستوۋە بۆ ناو گوتارەكەى. ئىجا ئەگەر لزوم نەبى بگوتىر دەنگى «ھ» كە بەرەو ناوھە پەيدا دەبى فۆنىم نىيە دەبىتە عەيب لەو راپەرە زلانەى فۆنۇلۇجى پىمان بلىن فىكە و لىرخە فۆنىم نىن. لە كدوولەى تەرىشدا كەس بەتەما نەبوە بلى ئەمانە فۆنىم، نەك ھەر فۆنىم نىن، بەلكوۋ كەس بە خەيالىدا ناپى بلى دەنگى زمانىن. تەعريفى فۆنىم و دەنگى زمانى بەسن بۆ ناساندنىان ياخود ھەر نەبى لىرخە و فىكە و كۆكە لە خەيالان بەكىنيتەو. كە باسى لىرخە و فىكە ھاتە ناوھە تەجرەبەكەى من دەبىتە ھەنگاۋىكى رۋونكەرەو تەر چۈنكە ھەر نەبى دەنگى «ھ، ف، ت» بەرەو ناوھە لە دەنگى ئاخوتن دەكەن، سەرنج دانىشم لەو راستىيە كە ئاوازە لەو دەنگانە پەيدا ناپى

وردیپنوییه که به سوودی دهنگسازی ته‌واو ده‌بی. وا ئیستا ده‌لیم رسته‌ی «به برای خۆم بلیم» تاقی بکه‌وه له‌گه‌ل خۆتدا له‌رێ بردنه‌ ژووری هه‌واوه گویت له‌ شتیکی مه‌فه‌ووم ده‌بی، به‌لام نه‌ به‌ ئاخوتن حیساب ده‌کرێ و نه‌ ده‌نگه‌کانیشی فۆنیم وه‌یا ده‌نگی زمانین. تیبنی دیکه‌ زۆرن وه‌کوو قسه‌ی تووتی، ئەو ده‌نگه‌ی له‌ میاوه‌ی پشیلهدا به‌ «میاو» ده‌چی، ده‌نگیکی حیلە‌ی ماین که‌ بانگه‌یشتی جانوه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌و شوینه‌ی قورگیه‌وه‌ ده‌رده‌چی که‌ ده‌نگی «ح» له‌ قورگی بنیاده‌مه‌وه‌ ده‌رده‌چی. هه‌موویان له‌ فیکه‌ و لرخه‌ شیواتری قسه‌ لیوه‌ کردن. پسپۆری زۆر شاره‌زای مۆنتاژی ده‌نگ ده‌توانی له‌و ده‌نگانه‌ وشه‌ پیکه‌وه‌ بنی. له‌ قه‌وانیکی کۆنی «سامی شوا» که‌ به‌ که‌مانچه‌، له‌ ژیر عنوانی «العاصفة - غرق المسافین - آلام واحزان موسیقی» پری کردبوو و گویت له‌ یه‌ک دوو وشه‌ی مه‌فه‌ووم ده‌بوو که‌ به‌ که‌مانچه‌که‌ی درک‌اندبوونی. هه‌لبه‌ت ئەمانه‌ هیچیان نه‌ ئاخوتن و نه‌ فۆنیم و نه‌ ده‌نگی زمانی، مه‌گه‌ر ته‌عریفیکی تازه‌ له‌و بابه‌تانه‌ ده‌رچیت و بیانگریته‌وه‌. له‌وه‌وه‌ ریم ده‌بی وه‌رامی پرسپاری د.ئاوهره‌حمان بده‌مه‌وه‌ که‌ ده‌لی: «مرؤف بو عه‌کسی واقع بوه‌ستی سه‌ره‌رای ئەوه‌ش خۆی بو هه‌ناسه‌ سوار بکات.. ئە‌گه‌ر فۆنۆلۆجیسته‌کان ئەو جوهره‌ قسانه‌یان بکردایه‌ ده‌بوو هه‌لوئستی مامۆستا مه‌سه‌وود چی بوايه‌؟». له‌ وه‌رامی ئەو پرسپارانهدا ده‌لیم من بو سه‌پاندنی واقع هاتم عه‌کسی واقع وه‌ستام نه‌ک بو له‌قاندنی. زاناکان هه‌ناسه‌ راگرتیان تاقی کرده‌وه‌ تا‌کوو بزانیان گیانله‌به‌ر چه‌ند ده‌قیقه‌ بی هه‌ناسه‌ هه‌لیتان ده‌ژیت خۆ ئە‌وانیش عه‌کسی واقع رۆیشتن. دین حاله‌تی بی کیشی په‌یدا ده‌که‌ن عه‌کسی هه‌موو یاسا و ده‌ستووری ماده‌ده‌... ئنجا ئە‌گه‌ر بگوترێ ئە‌م تاقی کردنه‌وانه‌ بو پاراستنی ژیان و گه‌شتی نیو ئە‌ستیرانه‌ منیش ده‌لیم تاقیکردنه‌وه‌که‌ی من زه‌ده‌نگه‌کان ده‌خاته‌ پال فیکه‌ و لرخه‌ و ملّچه‌ی زمانه‌وه‌ هه‌تا که‌له‌به‌رینکی ئە‌وان بگرێ له‌ مه‌یدانی ده‌نگناسی و ده‌نگسازیدا. ئە‌مما ئە‌گه‌ر فۆنۆلۆجیسته‌کان قسه‌ی وه‌هایان بکردایه‌ [ره‌نگه‌ کردیته‌شیان و ئیمه‌ نه‌مانیستی] ده‌مگوت: ده‌ک زارخۆش فۆنۆلۆجیست که‌ زمانت له‌ لرخه‌ و فیکه‌ هه‌لئه‌نگاوت بو به‌ره‌ژوورتر، چ رینگه‌ی دیکه‌ش شک نابم پێیدا برۆم.

له‌ باره‌ی بیرورام به‌رانبه‌ر مامۆستا رابه‌ره‌کان که‌ له‌و گوتاره‌دا وه‌ها لیک دراوه‌ته‌وه‌ گۆیا من قه‌دریان نازانم، لیره‌دا ده‌لیمه‌وه‌ من دژی رابه‌ریکم رپی قوتابی نه‌دات بیرورای خۆی هه‌بی، مامۆستا هه‌قیه‌تی و واجیبه‌تی رای خۆی به‌ قوتابییه‌کانی بلێته‌وه‌، پتویسته‌شه‌ له‌سه‌ر قوتابی رای مامۆستا بزانی، له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بی ئینسافییه‌ له‌ مامۆستاوه‌ ده‌نگی قوتابی چاوساغ و بیرتیز خه‌فه‌ بکات. گریمان من مامۆستای ده‌رسی فۆنۆلۆجیم و له‌ سوخته‌کانم نه‌سه‌لماند بلین هه‌مزه‌ فۆنیم نییه‌ و ساله‌وسال له‌ ئە‌زموون خستمن هه‌تا له‌ فیرگه‌ ده‌رکران ئاخۆ لیم رازین؟ چ ئینسافیکم به‌ کاره‌یتاوه‌؟ مامۆستایه‌ک به‌ هه‌ره‌شه‌ی نومره‌ شکاندن سه‌ر به‌ قوتابی دانویتنی بو ئاره‌زووی خۆی، که‌ ده‌سه‌لاتی دنیایی هه‌بوو به‌پیتی سنووری ئە‌و ده‌سه‌لاته‌ له‌ خراپه‌ زیاد ده‌کات.

د. ئاوره حمان كه له ستوونی دووهمی گوتاره كهيدا دهلی «بهلام وهنه بی بهو چراخانه و راسته شه قامه دا كویرانه مل بنیم، بهلكوو باش سه رنجی لیده دهه و رای خۆم زۆره. ئه گهر وا نه بوایه ههلبهت چهند جار ره خنهم له رابه ران و مامۆستایانم قهناتی كورد و چه ركهزی به كۆ و كه ریمی ئه یووبی و ئی. ئاسمیرنوقا نه ده گرت.» ئه م قسانه راستن، بهلام چهند سه رنجی كی لیه هه لدهستی.

- 1) من نه مگوتوه د. ئاوره حمان له ئاست رابه ره كانیدا چاو نووقاو بوه ناشزانم چۆنی قوتایه تی به سه ر برد له زه مینه ی رهد كرده وه ی رای مامۆستاكانی.
- 2) هه موو قوتایه ك ئه و له خۆ بر دووه نییه به گز رای مامۆستاكهیدا بچیتته وه.
- 3) د. ئاوره حمان له دوا ی ده رچوونی كتیبه كه ی ئه و بیرو رایانه ی ده ربیری كه ئه وان رایانه ی تیدان له 1976 له به غدا چاپ كرا.
- 4) ئه گهر قوتای بی ناچار بوو له ئوتروه دا بیرو رای مامۆستای بچه سپینی دواتر زه حمه ته لی پاشگه ز بیته وه چونكه شه هاده كه ی پی سووك ده بی.
- 5) راهاتنی قوتای بو ماوه ی 15-20 سال به گوتنه وه ی بی ره خنه ی بیرو رای سه لمیندراو گه لیک مۆم له میشكیدا ده كوژیتیتته وه. هاوړی مندال له گه ل هاوړای خۆیدا به ته ئسیره چ جایی له سایه ی ده سه لاتی مامۆستایدا.
- 6) به سترانه وه ی گوزه ران و چاره نووسی خۆتندكار به به رنامه ی سه لمیندراوی ئینجیلی به ره و نه زۆکی فكريه وه ی ده بات به تایبه تی له و مه يدانه هه ستیارانه دا كه پتوه ندیان به فه لسه فه ی ژيانه وه هه یه.
- 7) كه رینگه له بیری سه ربه خۆ به ستراوه چاپخانه ی ئه وتۆش نامینی بتوانی بیری سه ربه خۆ له چاپ بدات و بلاوی بكاته وه.
- 8) نه ك قوتای بهلكوو مامۆستای زانكو له سه ر بیری ئازاد دوو چاری وه ستاندنی «ترقیه ی علمی» بوو د. ئاوره حمان خۆی له مه ئاگاداره.

مه سه له ی پاشگه ز كرده وه ی گالیلیۆ له بیره رووناكه كانی به هه ره شه ی دادگای كه نیشته هی له بیی كرده نییه، سووتاندن و چه پس كرده نی فلان و فلانیس له بیی ئازادانی كۆن و نوێ هه روه ها. مامۆستایه كی به هه ره شه ی نومره شكندن قوتایه كانی بتوقینی دادگایه كی بچووکی كه نیشته ی به ر له 500 ساله. له خۆرای نه بوو برناردشو ئامۆزگاری قوتای زانكو كانی بریتانیای كرده كه هۆشی خۆیان ته سلیم به مامۆستاكانیان نه كهن. و ابزانم له مه وه به ر قوتایی ئینگلیز فی ر ده كرا بلیته وه ئیمپراتۆریه تی بریتانیا خه ریکی خزمه تی مرۆفایه تییه... ئازادی بیرو باوه ر به ر له هه موو شتیك ری دانه به لایه نی بیه یز بو خۆ روون كرده وه، هه رچی لایه نی به هیزه خۆی ری به خۆی ده دات. پیشم مه لینه وه مامۆستا قهناتی و ئه و به ریزانه ی ناویان بردرا له وانن ری بیی ئازاد به قوتای

ده‌دهن. ده‌شی ئه‌وان باغه‌ل فه‌راج بن به‌لام کچی به‌باری ئه‌و متمانیه ده‌بی لای مامۆستایه‌کی دیکه ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه ئازادی بیرورا نه‌بوویته ده‌ستور. ده‌ش، چونکه ته‌جره‌به‌ی من له‌و هه‌ریمه‌ی ئازادی ته‌عبیر و سه‌پاندنی بین درێژتر و هه‌مه‌چه‌شنه‌تر بی له‌و جیله‌ی به‌دوا مندا هات، من دلگه‌رمانه‌تر لیوه‌ی ده‌دویم تاکوو ته‌پوتۆزیم گه‌یاند هه‌یدانی فۆنه‌تیک، بیه‌خشن.

له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره 67 دا د.ئاوهره‌حمان چه‌ندین نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه له‌و وشانه‌ی ده‌نگی «ه» که‌وتۆته ناو توێژانه‌وه. ئه‌و وشانه هه‌ندیکیان نمونه‌ی دروستن وه‌ک.. به‌هره، به‌هار، نه‌ینی... به‌لام لی‌ره‌دا مه‌سه‌له‌که پیویستی به‌ روون کردنه‌وه‌یه‌کی نه‌فه‌س درێژی زۆر لایه‌ن هه‌یه.

أ- له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره 30 ژماره 95 رۆشنبیری نۆی گو‌توومه «ده‌نگی ه» له به‌ری سۆران و تیکرای کوردستانی خواروودا به‌ده‌گه‌من نه‌بی له ناو توێژی وشه‌دا نه‌هاتوه وه‌ک «نه‌مۆم، سه‌ر به‌وردی..» هه‌رچه‌نده به‌ ته‌واوی له زاری کرمانجی سه‌روودا ده‌نگی «ه» م به‌ تا‌قی نه‌کردۆته‌وه به‌لام و ابزانم له‌ویدا ده‌نگی «ه» هه‌م به‌ وه‌ستاوی و هه‌م له ناو توێژی وشه‌دا دیت. له کرمانجی سه‌روودا مه‌یلیک هه‌یه بۆ وه‌ستاندن ده‌نگی به‌رای به‌رمانه‌ت «له» ده‌کرێ به «ل» ئه‌مه‌ش تا راده‌یه‌ک له‌و ده‌ستورانه‌ی ده‌نگسازیدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه.

دیاره من چیم گو‌تووه:

1- ده‌نگی «ه» له کرمانجی خواروودا به‌ ده‌گه‌من ده‌که‌وتیه ناو توێژی وشه‌وه.

2- له کرمانجی سه‌روودا هه‌م به‌ وه‌ستاوی له به‌رای وشه‌وه و هه‌م له ناو توێژی وشه‌دا دیت.

له نمونه‌کانی د.ئاوهره‌حمان ئه‌و به‌شیه‌یان له بنه‌ره‌ترا لزومی نییه که ده‌یه‌وی ئیسپاتی هاتنی ده‌نگی «ه» به‌ وه‌ستاوی له به‌رای وشه‌دا بکات چونکه هه‌موویان به‌کار هینانی کرمانجی سه‌روون. منیش دانم به‌وه‌دا هیناوه. دواتریش بۆیان ده‌گه‌رپیمه‌وه.

وه‌ک به‌ لیکۆلینه‌وه ده‌رده‌که‌وی، که‌م بوونی ده‌نگی «ه» له ناو توێژ و بزری بوونی له‌ کۆتایی وشه‌ی کوردیدا دیارتره تا زمانی فارسی.. هه‌موو وشه‌ی وه‌کوو «ئاگا، پناه، راه، ده‌ه، دیه...!» له‌ زمانی کوردیدا «ئاگا په‌نا، ری، ده ...» ده‌توانین بلین له‌ کوردیدا ده‌نگی «ه» بارت‌ه‌ق‌ای هه‌مزه به‌ کۆتایی وشه‌وه نه‌ماوه فارسیش له‌ چاو په‌هله‌وی و هه‌خامه‌نشی و ئاقیستا «ه» ی که‌م بۆته‌وه به‌ نمونه له‌ په‌هله‌وی پاشگری ناوی مه‌عنا «یه» بووه له‌ فارسی و له‌ کوردیدا بۆته «ی» وشه هه‌بوه له‌ په‌هله‌ویدا به «ه» ده‌ستی پی کردووه له‌ فارسیدا دۆراندووه‌تی وه‌ک:

- هان - آن
- هرم - خرم
- هماناک - مانند
- هوسکارت - سگالید
- هیچ - از
- هنگار - انگار
- هندیشیت - اندیشید
- هندوه - انروه
- هندرز - اندرز
- هنداخت - انداخت

بنواره واژه‌نامه‌ی کۆتایی کتییی کارنامه اردشیر بابکان، بهرام فره‌وشی.

دیراسه‌یه‌کی ته‌واوی ده‌نگی «ه» له کوردیدا بکری چاکتر بۆمان ده‌رده‌خات که تیبردنی له ناوتویژی وشه‌دا دیارده‌یه‌کی میژوویی و بنجییه. له کۆتایی وشه‌شدا وه‌ک نه‌بوویی وه‌های لی به‌سه‌ر هاتوو. به‌شیک له‌و نموونانه‌ی د.ئاوره‌حمان هینابوونیه‌وه وه‌ک «بانگ هیشتن، نه‌هات، نه‌هیشتن، ناهه‌موار، بیه‌ووده، بیه‌وش...» به‌هۆی خیرای کردن که‌وتووته‌ه نووسینه‌که‌وه ده‌نا د.ئاوره‌حمان وه‌ک به‌دیهیه‌ ده‌زانی نموونه‌کان بایه‌خیان نییه چونکه که‌رتی بیسه‌وه‌یان له لاوه هاتوو بۆ سه‌ر ئه‌و وشانه‌ی ده‌نگی «ه» یان له به‌راییدایه... له ئەسلدا «هیشتن، هات، هه‌موار، هووده، هۆش..» بوون و کرانه وشه‌ی لیکدراو [وه‌ک بانگ هیشتن] یان دارپژراو. ئەم نموونانه سه‌رله‌به‌ری قسه‌ی د.ئاوره‌حمان ده‌رباره‌ی نه‌هاتنی ده‌نگی هه‌مزه له ناوتویژی وشه‌دا هه‌لده‌وه‌شینن چونکه چه‌ندیکی بته‌وی وشه‌ی وه‌کوو «ده‌سته‌ستور، نئه‌مین، بیئه‌مه‌ک، به‌ئیش، تیئالان، خۆئه‌نگیوه، چاوازا، بیئۆقره..» دروست ده‌کریت. به‌هیچ کلۆجیکلیش ئه‌و نموونه نادروستانه له‌سه‌ری حیساب ناکری، هه‌ر خوا سه‌هوو ناکا. د.ئاوره‌حمان کتییی له‌سه‌ر «وشه رۆنان» داناوه، ئیتر نموونه‌کان له به‌رانبه‌ر باخه‌به‌ری ئه‌ودا له خۆوه ده‌سپرنه‌وه.

نموونه‌کانی: «هژمار، هه‌فرین، هه‌لگرتن، هه‌هاتن، هه‌نار، هه‌رچ، هه‌شیار، حه‌ززه‌که‌ر» هه‌موویان ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌و مه‌یله‌ی کرمانجی سه‌روو بۆ وه‌ستاندنی ده‌نگی به‌راییی وشه. ئەسلی وشه‌کان «ئه‌ژمار، هه‌ه‌فرین، هه‌ه‌هاتن، هه‌ه‌لگرتن، هه‌ه‌نار، هه‌ه‌رچ، [یان هه‌رچ]، هه‌ه‌شیار، حه‌ه‌ززه‌که‌ر» بووه. که‌س به‌ خه‌یالیدا نایه‌ت «هش» له «هۆش» هه‌ه‌هاتنی. وشه‌کانی «هه‌نه‌ک، حه‌سه‌له‌ت، حه‌شت، عه‌جران، عه‌نکر، عه‌رین» لیان به‌ه‌ده‌ نیم نایانزانم تا‌کوو بۆ بنه‌ره‌تیان بچمه‌وه، ئه‌وانیش له‌سه‌ر لایه‌نی هه‌ه‌ه‌ه‌ و

سههوی گوتاره که ی من حیساب ناکرین چونکه قسه م له زاری کرمانجی خواروو بوو، کرمانجی سهروو دهنگی بهرای پرییۆزیشن «ده، له» و نیشانهی مضارعه تیش دههستینن.

ب- دهنگی «ه» ناگاته دهنگی ههمزه بو ئیمتیازی تاییه تی که له دهنگه کانی دیکه ی جودا ده کاته وه. هیچ دهنگیک نییه وه ک ههمزه به ژیدهنگه کانه وه نووسایی ئاوازه داره کانی ته نها ئاوازیان له ژیدهنگه کانه وه دیت.. دهنگی «د» زمانی- ددانییه، «ن» زمانی- لووتیییه، «م» لیوی- لووتیییه.. هتد. چونکه «أ» یش وه کوو ههمزه خزمایه تی ههر به ژئ دهنگه کانه وه ههیه بۆیه یه وهها ههمزه خۆی پی ده گۆریتته وه، ههر ئەم نزیکیه یشه له نیوانیاندا که ئەلفوبیی عه ره بی 28 پیته تومه ز ههر دوو کیان به یه ک پیت به خشیوه، له وه یشه وه یه نرخ ی دهنگی ههره دوای «ئه بجه د» تیپه ری نه کردوو له 1000.

ئیمتیازی ههمزه له «ه» ئه وه یه ههمزه به ژئ دهنگه کانی ده که ویتته وه ههرچی «ه»، وه ک بای هه ناسه به هیچ شتیک ناکه ویتته وه. دهنگی «ع»- وه ک ههست ده که م- جیرانی «ه» ه به لام تامی ههمزه ی پنه یه بۆیه یه زۆر جار ان وه کوو ههمزه ده بیته جیگری ئەلف یان ده بیته ههمزه یان ههمزه ده بیته «ع»... به نمونه:

- مابین - مه عبهین
- دابه - ده عبأ
- ئه رز - عارد
- عه سکه ر - ئه سکه ر
- وعده - واده
- ساده - سه عده
- مه زرعه - مه زرا
- کعبه - کابه
- به عقل - باقل
- ئەله می نه ما - عه له می نه ما
- به عه جه له - به ئەجه له
- ئەژده ها - عه زیا
- رابعه - ره عبه - رابی
- ده عوا - داوا
- ده عوه ت - داوه ت
- مه عقوول - ما قوول

- مەمەلە ماملەت، - مامەلە
- معروف - مارف
- مەعلوومە - مالوومە
- معلم - مالم
- عاشق و معشوق - ئاشق و ماشووق
- ئەنبار - عەنبار

ھەرۋەھا دەنگى «ع» لەگەل «ح» بەيەكدى دەگۆردىنەۋە چونكە جىرانى يەكدين و بە ژى دەنگىش دەكەونەۋە. دزەيياتى و بەشىكى خەلقى ناۋچەى كۆيى سەرلەبەرى - «ح، ع» بەيەكدى دەگۆرنەۋە.. «عەمەد، حەلى». لە بەغدا دەمخويتىد گۆيىم لى بوو پىرىك صەموونى دەفرۆشت دەيگوت «صمون عار- لەجياتى حار» دەرکەوت بە قسەى خۆى خەلقى «ھەلەجە» ى شىخ مارقە و 15 سالە لە بەغدا دەژىت.. دەنگى «ح» تامى «ھ» ى پىئويە بۆيەيە ناۋناۋە بەيەكدى دەگۆرىن ۋەك:

- احوال - ھەۋال
- حرکە - ھەرەكە
- هفت - حفت
- حرام - ھەرام
- ھەموو - ھەموو
- حيزەمەرۆ - ھيزەمەرۆ
- ھەقىەتى - ھەقىەتى
- حقە - ھۆقە
- ھەلوا - ھەلوا
- چۆل و ھۆل - چۆل و ھۆل
- ھەتا «حتى» - ھەتا
- ھەول دان - ھەول دان
- ھەمزە - ھەمزە
- بەھەۋاۋە - بەھەۋاۋە

زۆر زەحمەتە دەنگى «ھەمزە، ھ، ع، ح» بە «ق، ز، ر، ش، ن....» بگۆرىن، پشگۆرىن لە رى نادروستەۋە دەبى،

- په ئيس - مه رهغو سه ئينه
- پوئوروش ته سپ - مه ئورو
- ته ئورونه - نه ئيره مه نه
- ثره ئيته ئون - فه ئيره
- خشه ثره فه ئيره - فيش هه نورفه
- خره ئوس - فوئورو كه شه
- ده ئيس - هه ئوشيه نكه
- ره ئيته - هه لوسره فه نكه
- زه ئيرينه - هه ئيچ
- زه ئوروته - هه ئيچت ته سپه
- زه تورفا - هه نورفه
- سپيرنومه ئينيو هه روئيفه
- سته ئوره - هوته ئوسا
- فزه ئينتي - هفره خشيه ئيته
- گه ئو - گه ئوش

له ليسته ي وشه ي په هله وي كه هه شتا وشه يه كي تيدايه ته نها يه كيكيان هه مزه ي له ناوتويژدايه ئه ويش «پشوش هئوروستان» ه دواي ئه مانه ليسته ي فارسي ديت، ئه و وشانه ي تيدايه كه ريشه ي ده چي ته وه بو كوئينه، هه ر له نيوه ي لاپه ره 365 هوه ده گري ته وه تا چواريه كي لاپه ره 370 تاكه يه ك وشه ي نيه هه مزه ي تيدا مابته وه.

له كتيبي «مزديسنا و ادب پارسي»، نووسيني فزه وشي، چهند وشه يه ك هاتووه هه مزه يان كه وتوته ناوتويژه وه وه ك:

- ديائوه «سانگريتيه» - ل، 37
- خشقه ئيفه په راويزي - ل، 48
- هه ئومه - ل، 49

هي ديكه ش هه ن به لام له ليسته ي پيشووتردا هاتن، له لاپه ره 90 هه مان سه رچاوه ئه م رسته يه هاتووه: «مائازاره يوئيش زه ره ئوشتره ما پوئور وشه ي سپه هي ما دوگدو قام ئه ئيره په ئيتيش» واته «مه ئازارينه، زه رده شت، نه پوروشه سپ نه دوغدو، نه ماموستايان» «دوغدو» داكي زه رده شته.

له م وشانه دا رینوسه که یانم هینایه سهر رینووسی کوردی بی تهوهی دهست له شکلی ته و پیته بدهم که نرخي همزه ی هه یه. هه رچه ند رینووسی فارسی پشتی بی نابه ستری به لام چونکه له زور وشاندا حهرفی تهوتویان له لاتینییه وه به «ی» هیناوه که ته گهر وشه که بو فارسی نووسرابایه ته و حهرفه یان ده کرد به همزه بویه باوهر ده کم نووسینه که راست بی به تاییه تی چونکه زور ته و پیتانه ی به همزه حساب کراون چو کله یان به سه ره وه یه به نیازی نیشانه ی جودا که ره وه. فارسیش هینده ی کوردی دوژمنی همزه ی ناو وشه نییه. له م روژانه دا گویمان له وشه ی «خه مه نه ئی» ده بی.

همزه ی سه ره له به ری ته و نموونانه دواتر سواوون دهنگی دیکه شیان له گه لدا سوواوه. «زه ره توشتره» بوته زه رده شت. «قه هیشته مه نه ء» بوته به همهن، وشه ی «گائو سپیته» بوته گوسفند له فارسیدا. له م مونسه به یه دا ده لیم د. ئاوره حمان له ستوونی دووه می لاپه ره 66. له باره ی تیچوونی دهنگی «ه» له وشه ی «دهست هار» ده ستار» دا نووسیوه تی «به یه که وه هاتنی سی دهنگی کونسنانتی بی ئاوازه ی «س» و «ت» و «ه» گرانه بویه یه کینکیان تیدا چووه» راسته ته م سی دهنگه بی ئاوازه ن سه ره رای بی ئاوازه یی یه که م و دووه میان وه ستاویشن، به لام دیسانه وه ته م راستیانه هو ی تیداچوونی دهنگه که ی «ه» نین. د. ئاوره حمان چهنه خالیکی سه ره کی له و دیارده یه دا فه راموش کردووه.

- 1) وشه ی پشت، خشت، چشت، تفت، فستق، فستوق... هه موو مه رجه کانی «دهست هار» یان تیدایه و هیچ دهنگیکیش له و سی دهنگه بی ئاوازه ی له ههر وشه یه کدا هه یه تینه چووه. وشه ی «راست هاویژ» سی دهنگی «س، ت، ه» ی تیدایه بارتته قای «دهست هار» له وشه ی «دهست کورت» دا ده شی دهنگه که ی «ت» له وشه ی «دهست» دا بمینی و ده شی تیش بچی و وشه که بیته «دهسکورت» وه کوو ده سخور، دهسکوژ، دهسکرد...».
- 2) له وشه ی «دهست دریز» دا دهنگی دوا ی «س، ت» دهنگی «د» کونسنانت و ئاوازه داره نه ک کپ که چی به زوری ده گو تری «دهسدریز» وه کوو ده سره نگین - دهسمال، دهسنویژ، دهزنویژ، هه فره نگی، هه فره نگی».
- 3) له وشه ی «رهش هاویژ» دا دوو کونسنانت «ش، ه» به دوا یه کدیدا هاتوون که چی وشه که ده کریتته «رهشاویژ» و «ه» هه که تی ده چی.
- 4) له «شیربه های» دا ته نها یه ک «ه» له نیوان دوو فاو لدا یه که ئاوازه داریشن، ئنجا تیچووه و سراو ته وه و وشه که بوته «شیربایی» وشه کانی «دههاوی، دههینی» ش یه ک «ه» بیته «دهی» به لام نه کا ئیعتراز بگیری به وه دا که سرانه وه ی له مضارعدا به یه کجاری ری نادات به نمونه قبول بکری لزوم ناینم «دی، یه ت» به شایه د بگرم، وشه ی دیکه ش زورن له م بابه ته.

5) له ورايهى د. ئاوره حمان ته عليل نيه بو هه لېژاردنى دهنكى «ه» بو تيدا چوون. بوچى نه گوتراوه «دهسهار، دهتهار»؟ بوچى دهى قيامت هه ر له بهرخى مه لا رابى؟

كه واته هاتنى سى كونسنانت دهخلى نيه بهسهر تيدا چوونى «ه» له «دهسهار» دا. به پى سه رنجىكى له دهنگه كانى كوردىم گرتى و دياردهى دهنكى گهروويم تيد رچاو كر دى تىچوونى «ه» له و نمونانده دهچتهوه بو سروشتى دهنكى «ه» كه دهرووى له دهرووى دوو دهنكى قاولى «ا، ي» وه نزيكه بوپه له زور باردا خوى به ئهوان ده بهخشى. له ئاست بزويى «و» دا وها خوبه ختكه نيه چونكه دهنكى واو ليوييه و له دهرووى «ه» وه دووره بوپه كارى «هوندويه» له مضارعدا نايته «دوئتهوه»، وشه «دههول، سههول» كه بوته «دول، سول» به سوانى عادهتى «ه» كه يان تىچوه نهك به قوناغى «ماضى و مضارع» دا وهك «هات، دى...» به سه رنج ده رده كه وى «ه» پتر بو بزويى دريژ خو به ر ده دات. هه رچى كارى «هه ناردى» يه چونكه به زورى له سه ره تاوه كراوه ته «ناردى» بوپه له مضارعدا ده بيته «ده نيرى» كه فه تحه يه.

جارى هه ر وشه «به ره لا» م به بيردا ديت كه له «به ره ل دراو» وه هاتوه و دهنكى «ه» تيدا خوى بو فه تحه به خت كرده وه به لام چونكه وشه كه وها شيواوه هيچى به سه ر هيچى نه ماوه ده ستورى لى وه ربگيرى بوپه يه هيچ ده لاله تىكى سه ربه «ه» نابه خشى.

وشه «هه نووم» هه ر ده ميته وه به «دهه نووم» نهك «ده نووم». له گه ل ئه مه شدا مه رج نيه ده ستوره باسكراوه كه بچته پلهى حه تميه تى ياسايى كيميا و فه لك چونكه ئاخوتن به لاي «تجريد» دا بوته وه پتر له وهى ماددى بى. به نمونه كارى «هارى» كه «ده ستار» ي لى له مضارعدا نايته «دارى». ئه گه ر «هيچاندى» م لى بسه لمينن به كارى رابردوو وهك كه له نووسيندا به كارم هيناوه له مضارعدا نايته «ديچينى» به لكوو ده ميته وه به «ده هيچينى». وشه كانى «به ره لست، به ره م، به ره تاو، به ره ل بينه، سه ره له قه نه...» وه كوو خويان بى سوانى دهنكى «ه» ده ميننه وه كه چى «هه وبرى هه له اته، ده غلى هه له او يته» ده بنه «هه لاته، ده راويته» به لام «هه لاويستن، هه له او يستن» هه موويان باون. به هه مه حال سروشتى دهنكى «ه» و جيرانه تى له گه ل قاولدا هوى ئه م ئالوگوره يه. ئه م روون كرده وه يه ش له منه وه بو جوابه جيى نيه. دهنگناسانى كورد با سه رنجى لى بگرن، ئه گه ر به ره و دروستيه وه بوو له هه موان پيرو ز بى دهنه خه زنه نيه په روشى بو بخورى. چ ته عليله كهى د. ئاوره حمان راست ده رچووبايه و چ ئه مه يان راست ده رچى وه يا ده رنه چى هه ردوو كيان ويستويانه له رپى فونه تيكه وه ديارده يه كى سوانى دهنگ راقه بكهن.

به وردبونه‌وه له تاقي كردنه‌وه‌ی دهنگی دیکه بۆ تیچوون و تیینه‌چوون له و تهرزه شویتهدا که دهنگی «ه» تیده‌چی پتر قه‌ناعه‌ت ده‌هینین به‌وه‌ی که سروشتی «ه» ده‌وری هه‌یه له تیچوونی. به‌نمونه هه‌رچی کار هه‌یه وه‌کوو: کیشای، باری، پاراستی، پیوای، نالاندی، ناشتی، ویرای، زانی، رازاندیه‌وه، پاچاندیه‌وه، تاسا، قاراندی... له مضارعدا تاقییان بکه‌وه ده‌بینی ده‌نگه‌کانی پیشه‌وه‌یان تیناچی وه‌ک که «ه» تیچووه زه‌حمه‌تی ده‌برین که بیته هۆی تیچوونی ده‌نگ له وشه‌ی وه‌کوو «ده‌ست که‌وت، ده‌ست گیران، ده‌ست دریتژ، ده‌ست ره‌نگین، حه‌فت ره‌نگ...» ده‌دیتری که وشه‌کان ده‌بنه «ده‌سکه‌وت، ده‌زگیران، ده‌زگره، ده‌سدريتژ، ده‌سره‌نگین، حه‌فره‌نگ...» له هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ت» که له ناوه‌ندایه تیده‌چی هیندیکیان، بگره به‌شی زۆری وشه‌کانیش ده‌نگی ئاوازه‌داریان تیدایه.

ج- من که له گوتاره‌که‌مدا باسی ده‌گمهن بوونی ده‌نگی «ه» ی ناو وشه‌م کرد وه‌یا گوتم ئه‌ویش و «ع، ح» یش له به‌رای وشه‌وه دین و قاول به‌دوا خۆپاندا دین مه‌به‌ستم روون کردنه‌وه‌ی باری ده‌نگی هه‌مزه بوو که چۆن وه‌ک ده‌نگیکی گه‌روویی دراوسیی ژیده‌نگه‌کان له به‌رای وشه‌وه دیت له‌وه به‌ولاهه ئه‌و ده‌نگانه چۆناوچۆنی بین هه‌ر فۆنیم و وشه دروست ده‌که‌ن و به‌گۆران و نه‌مانیان و اتا ده‌گۆری وه‌یا نامینی.. سوانیان به‌سه‌ردا دیت و به‌یه‌کدی ده‌گۆردیتنه‌وه و هه‌رچی بۆ فۆنیم ره‌چاو کرابی له‌واندا دیته‌جی. چ که‌مایه‌تیش په‌یدا نابی که له به‌رای وشه‌وه بیت وه‌یا قاول به‌دوا خۆیدا به‌ینیت.

«ده‌نگی گه‌روویی» دیارده‌یه که هی نه‌دیتن نیه. به‌پینی دراوسییه‌تی ده‌نگه‌که‌ش له‌گه‌ل ژیده‌نگه‌کان تایبه‌تیه‌تی جودا‌که‌ره‌وه په‌یدا ده‌کات له‌و بواره‌شدا له‌یه‌که‌م پله‌دا هه‌مزه دیت و دووهم «ه» پاش ته‌وان «ع» ئنجا «ح» هه‌رچی «غ-ح» ه‌پشکیان له‌ دراوسییه‌تی ژیده‌نگه‌کان نه‌ماوه و بوونه‌ته دراوسیی به‌ینی «ح» و «ک»، سره‌ی ته‌و ده‌نگانه‌ش به‌م جوهریه هه‌مزه، «ه»، «ع»، «ح» ئنجا «غ»، «خ»، «ک».. من به‌پینی هه‌ستی خۆم وه‌هایان ده‌ناسمه‌وه ده‌شی پیش و پاشیک هه‌بی به‌لام باوه‌ر ناکه‌م گرنگ بی و ده‌ستوور بگۆری. دوو ده‌نگی «غ»، «خ» بوونه‌ته برای ده‌نگه‌ عاده‌تیه‌کان و له هه‌موو شویتیکی وشه‌دا بی بزوینی ئاشکرا دین.

ئه‌گه‌ر به‌سه‌لمین هاتنی ده‌نگ له به‌رای وشه‌دا به‌ قاوله‌وه و نه‌هاتنی له ناوتویژ و کۆتایی وشه‌دا ده‌بیته ئیسپات بۆ فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگه‌که‌ ده‌بی دان به‌ شتیکدا به‌ینین که له‌و مه‌یدانه‌دا قسه‌ی رابه‌ره ده‌نگناسه‌کانی ته‌وروپا به‌جاری هه‌لده‌ته‌کینی.. سه‌یری فره‌ه‌نگیکی فره‌نسه‌یی بکه و سه‌ر به‌و وشانه‌یدا بگره که به‌ پیتی «ه» ده‌ست پین ده‌که‌ن. دوو دیارده‌ی زه‌ق ده‌بینیت په‌کیان ئه‌وه‌یه سه‌ره‌له‌به‌ری ته‌و «ه» انه بزوین به‌ دواياندا دیت به‌ ته‌واوی وه‌کوو هه‌مزه‌ی کوردی و ئینگیزی و فره‌نسه‌یی و... ته‌نانه‌ت «ئنجا، ئم» یشیان تیدا نیه. دووهمیان ته‌وه‌به‌ تاکیک له‌و

«ه» انه ناخویندریتتهوه و ده کوژرین و بهشی هه ره هه ره هه ره زۆریشیان جیگه بۆ دهنگی هه مزه چۆل ده کهن هه ره بۆیهش بوو گوتم «پیتی ه» نه ک «دهنگی ه».

ناوناویهکی یه کجار ده گمه ن «ه» له ناوتوێژی وشه ی فرهنسه ییدا ده دیتری به لام له ویشدا هه ره ده کوژری و جی بۆ قاولی دوایه وه چۆل ده کات، ته نانه ت وشه ی بیگانه ی وه کوو «مه هه راجا، ماهومیت، محهمهد» یش ئه وه دهنگه یان تیدا ده سویت. به کورتی هه ره ده لئی دهنگی «ه» له فرهنسه ییدا په یدا نه بووه و به خوړایی له فره هه نگاندا نیگاری ده کیشن ئنجا ئه گه ره هاتنی دهنگ له به رای و شه به قاوله وه ئیسپاتی فۆنیم نه بوونی دهنگه که بکات دهنگی «ه» له فرهنسه ییدا سی جارن له فۆنیم بوون ده که وێ جاریکیان که له پیشه وه ی وشه وه و له ناوتوێژدا به قاوله وه دنوو سری جاری سییه میشیان که خۆی به قوربان ی هه مزه ده کات هه مزه یه کی پی ره وا نادری فۆنیم بی، له ئینگلیزی شدا وه ک باره ها گوتم «ه» له به رای و شه به قاوله وه دیت له ناوتوێژیشدا ده گمه نه و هه میشه قاولیشی به دواوه یه له کو تایی وشه ی شه وه نایه ت مه گه ره له وشه یه کی وه کوو hurrah نه بی که «ه» ه که ی دواینی ناخویندریتته وه ئیتر چۆن هه قم نییه بلیم ئه و رابه رانه چی بیلین له باره ی هه مزه وه با یی فلسیکه. ده بوو ته عبیریکی ناسکتر به ینمه وه به لام نوو سه ری زۆر گه وه ته عبیری یه کجار ره قتریان بۆ غهیری خو یان به کار هیناوه نه زا که تی ته عبیریش حه قیقه تی باسه که ناگۆری به رانه ره دیارده ی وه ها ئاشکرا ته ئویلی باهه لدرای ئه و رابه رانه بی بایه خ ده زانم.

لییان ناسه لمینم ئه و «ه» ه ی که وجودی له و وشانه دا نییه فۆنیمه، هه مزه که ی که بووه جیگریشی فۆنیم نییه. ئه و رابه رانه یان ده بی بلین هه مزه و «ه» به جووته فۆنیم نین و هیه چن یان هه ردوو کیان فۆنیم خۆ ئه گه ره بلین به جووته هیه چن من هه ره لییان ناسه لمینم. بۆ خو یان قسه یه ک ده لین له باره ی ئه و دوو دهنگه وه ته نها هیزیکی تیدا بیت هه ره ئه وه نده یه که خۆی خۆی هه لئاوه شینیتته وه له چا و ئه وه ی بلین «ه» فۆنیمه و هه مزه ش نا. راسته بی فیله بی عه یبه که ئه وه یه هه ردوو یان فۆنیم. له ئینگلیزی دا هه ردوو یان هه ن له فرهنسه ییدا هه مزه هه یه به ئه سل «ه» ش هه بوه ئیستا له سه ر زمانیان سووک بووه، له له هجه ی به رته سکیش ماوه. زمان ی دیکه ی دنیا ش پر ن له هه مزه و «ه» زمان ی وه هاشیان تیدا یه هه ردوو دهنگی هه مزه و ه ی له به رای و ناوتوێژ و کو تایی وشانیا نه وه دین به وه ستاوی و به بزوتنه وه ئیتر چیمان ده وێ له وه زیاتر؟ هه ره ماوه داوا له هه مزه بکه ین به دهنگ بیت و بلی کورینه فۆنیم. خۆ هاواریش ده کا به لام گو یی نادریتی که چی قورس کردنه که دهنگیش نا کا ده لین فۆنیمه.

روون کردنه وه پیوسته له باره ی مه به ست له «سوان» ی دهنگ مانای چی دهنگ ده سو ی؟ ئایا فۆتانی دهنگ مه به سته یان سووک بوونی یان بزور بوون و ده ره که وتنه وه ی یان شرانه وه ی له په نا دهنگی دیکه دا ...؟

سوانی فۆنیمه ئاشکرا سهربهخۆکانی وه کوو «ب، ق» ههمزه «د، ر، غ، م، ن، و، س، ی...» دیاردهیه که ههموان دهگریتهوه. کورته بزویتهکان ههرچهنده سهربهخۆش نین بارتەقای دهنگی ئەلف که ئەویش بی کۆنسنانت دەر نابردری سههرلهبهریان سوانیان بهسهردا دیت. به سهرنج راگرتن لهم دیاردهیه دهردهکهوی که ئەم پله خواروژوورانە له سواندا هەن...

- 1) نهمانی فۆنیم له زماندا وهک نهمانی «ذ، ث» له کوردیدا.
- 2) نهمانی فۆنیم لای بهشیکێ ئاخپوهری یهک زمان وهک که لامی قهلهو له بهشیکێ کرمانجی خواروو بهکار نایهت. ئەم فۆنیمه له کرمانجی سهروودا دهرنهکهوتوو. رهنگه بشی بلیین «پهیدا بوونی فۆنیم لای بهشیکێ ئاخپوهری زمانی کورد» چونکه له سهردهمی مادهکان و ههخامهنشیشدا دهنگی لامی لاواز و قهلهو جاری پهیدا نهبوو بوو، به نمونه «ئهلبورز، ئەلوهند، بهلخ» لهو سهردهمانهدا «هههره بهرزهئیتی، ئەتورقهنت، باختهری» یان پی گوتراوه [فرهنگ ایران باستان ل، 298].
- 3) گۆرینهوهی دهنگ به یهکیکی دیکه وهک که دالی «مهند» له سلیمانی به گاف دهگۆری «دهربهنگ».
- 4) سوان و مانهوهی فۆنیم له وشهدا وهک که دهگوتری «دهستد» و «دهستک» وهیا «قهننه» و «قهله».
- 5) مانهوهی فۆنیم له نووسیندا بی ئەوهی بخویندریتهوه: ئینگلیزی و فرهنسهیی پرن لهو نمونانه.
- 6) گۆرانی دهنگی فۆنیم له دراوسییهتی دهنگیکی دیکهدا وهک کلۆر کردنی «ک، گ» ی بهرای «ی» له کوردیدا وهیا گۆرانی «س» به «ز» لهتهک دهنگی ئاوازهداردا «دهستگا = دهسگا = دهزگا، دهستگره = دهسکره = دهزگره». له نیوان زمانهوانانی کورد وهها رۆیشتوو که هاتنی دهنگی «ل» ی وهستاو له پیش «ت» دا دهبیته هۆی گۆرانیان به «ل، ط» وهک «خَلَط، بِالطُّو، قهلطاره»... راستییهکهی دهنگی «ل» و «د» یش ئەو کاره دهکهن و دالهکهی قهلهو دهکری بهرهو «ض» دهبیتهوه وهک «غَلَدَه، دَالَدَه، گۆری حهمهخالدان [شوئینیکه له شاخی باواجی-کۆبی]. پالده، جهلده...

سههرلهبهری ئەو حالهتانه دهخلیان بهسهر فۆنیم بوون و فۆنیم نهبوونی دهنگهوه نییه و نابنه بنهمای تاقی کردنهوهی دهنگ. له وشهیی وه کوو «دهسکرد، دهسکوژ...» دا نابی بچنهوه بو «دهستکرد، دهستکوژ...» و لهویوه بریار بدهین که ئەو «ت» ه فۆنیم نییه. ههر چونکه به تیچوونی واتا نهگۆرا ئیمه له ئاکامی گۆران و ههلسوکهوتی زمانهکهماندا گهیشتووینه باریک ههردوو جۆری «دهستکرد، دهسکرد» ی تیدا باوه. ئەگەر بمانهوی له «دهسکرد» دا فۆنیم تاقی بکهینهوه دهبی خهریکی فۆنیمهکانی «د، ه، س، ک، ر» بین. فۆنیمی «ت» له ههزاران وشهدا

زیندوو له لیرهیدا لزوم به وردیپۆی دریزدایرین نابینم. زمانناسان و دهنگناسه کان ئەم حاله تانه دهزانن، دواتریش وینهی دیکه له جۆری گۆران و تیچوونی فۆنیم دهبینن...

سوان و گۆرانیکی دیکه ههیه له دهنگدا جودایه لهوهی باسمان کرد، ئهویش به دوو بهشی سههرهکی دابهش دهکری:

یه که میان هاتن و چوونی ئەو نهبره و توندی و نهرمیی ئاخواتنه که که حالهتی ئاخپوهر داخوازی دهکات وه ک: تووریهی، رهزامهندی، هه ره شه، پارانهوه، تیراخورین، پرسیار تعجب. نهبره و ئاوازی ئەم حاله تانه پهیدا دهبن و هه موو رسته داده گرن نه ک تاکه فۆنیم که حاله ته کهش به سه رچوو ئه وانیش تیده چن. هه لبهت ئەمانه فۆنیم دروست ناکه ن هه رچه ند بۆ هه ندیکیان نیشانهش داندراوه وه کوو «؟،!».

بهشی دووه م هاتن و نهمانی که سه ره موخته له سه یه که من پپی ده لیم «قورس کردن». قورسایي ئەم ناوهیشم بۆیه به سه ر دایرپوه چونکه ئاخپوهر نایه وی فۆنیم بیزوی، به لکوو تاکه مه به ستی ئه وه یه بتوانی بی بزوین کۆنسانتیک به یه کیکی دیکه وه به ستیته وه. به نمونه کورد ده لی «کردم». هه لبهت ده بی دوو دهنگ «ک، د» قورس بکات ده نا ناتوانی فۆنیمی دیکه یان به دوادا به ئینی. له فارسیدا ده گوتری «کردم - که رده م» و به بزویتی ئاشکرا تیکی به ستوون که بزویته کان هه لستان مایه وه قورسایي وه یا که سه ره موخته له سه فه رمانی تیکبه ستن جیبه جی بکا. ئەم قورساییهش کورته کراوه ی کورته بزویته که ی فه تحه نییه چونکه که به ته جربه دریزه ده دهیت به و ئاوازیه ی که له ده ربیرنی «ک» ی «کردن» دا پهیدا ده بی، فه تحه پهیدا نای، ئاوازیه کی بیهویه که له هیچ دهنگیکی بزوین و نابزوین ناکات، دیته کایه وه. ئەمهش یه کیکه له و هویانه که ناوی «کسره مختلسه» به هه له ده زانم چونکه ئەگه ر «کسره مختلسه» بایه ده بوو له دریز کردنه وهیدا که سه ره پهیدا بی. رهنگه ته جربه که شم وه کوو ته جربه ی «بردنه وه ژووری هه وا» لی به عیب بگیری به لام داخوازی مه نتیقی لیکۆلینه وه م زالتره له ترسی عه یبداری. ههروه ک هاتنی دهنگی «کسره مختلسه - قورسایي» بۆ ناو وشه وه کوو هاتنی «د، ه، و، چ...» نییه که بریتی بی له راگوێستنی دهنگیکی حازر به دهستی به پۆز و زهق ههروه هاش سوانی دهنگه که وه کوو سوانی «د، ه، و، چ» نییه له ئاکامی ئالوگۆری زمان وه یا داخوازی و اتا وه یا خو گۆرینه وه به دهنگیکی دیکه وه یا جیرانه تیی دهنگ و دهنگ، وه یا جیرانه تیی میلیلهت و میلیلهت گۆران و تیچوونی به سه ردا بیت. ئەم دهنگه بیهیزهش هه ر وه کوو هه یه جانی تووریهی ئاوازیه کی تایبه تی بۆ ناو رسته ده ئینی ئه ویش به پیداویستی ده ربیرنی دهنگ پهیدا ده بیت. دیسان هه ر وه کوو ئاوازی تووریهی به نهمانی تووریهی هه لدهستی، ئەمیش به نهمانی پیداویستی ده ربیرنی دهنگ تیده چی.

ئهم ليكچواندنه ي قورسا ي و ئاوازه ي توورپه ي ته نه ا له رووي «پيداويست» بوونه نه ك بليم له يه ك پله دان چونكه له سه ره تاوه ليك م جودا كر دوونه وه له گه ل ئه مه شدا ئاوازه ي توورپه ي كه م و زور واتا يه كي تازه بو ناو ئاوختن دهيني كه چي قورسا ي ده خلي به سه ر واتا وه نييه. ئه م لايه نه ش دواتر روونتر ده بيته وه.

كه قسه له زماني له كوردي بكه ين ئه م چند ده ستووره له هاتن و بزر بووني قورس كردنه كه هه لدينجري..

1- دهنگي سه ره تا ي وشه كه بزويني ئاشكرا ي به دوا دا نه هات به ناچاري دهنگه بي هيزه كه پهيدا ده بي بو خاتري دهنگي كوئسنانت ي دووم به دوا يه كه مدا بيت وه ك ئه وه ي هه تا تووره بيت ئاوازه ي توورپه ي له قسه تا درده كه وي. له كرمانجي سه روودا بيستوومه وشه هه يه به دهنگي بي بزوين و بي قورسا ييش ده ست پي ده كات رهنگه قسه كه راست بي چونكه له وشه ي وه كوو «فتار، ستاندين، شتومه ك..» دا هيچ ئاوازه به دوا فونيمي سه ره تا ي وشه كاندا نا يه ت به عاده ت قورسا يي ئاوازه پهيدا ده كات.

2- له نيوان ئه و دهنگه كوئسنانتا نه دا كه گونجاني ته واو هه يه وه كوو... «ش ت، ر د، ر ت، ن گ، ن د، ل ت، ن ج، س ت» قورسا يي پهيدا نايي چونكه ده برپيني كوئسنانت ي دووم په كي له سه ر قورس كردني دهنگي يه كه م نه كه وتوو، نه ك چونكه قورسا يي له و شوينه دا نه هاتوو. وشه كاني «دهنگ، ماست، پشت، گهنج، بهرد، خلت، كه رت، بهند» قورسا يي ته حه مول ناكه ن بو يه يشه هه موويان يه ك بر گه ن له گه ل ئه مه شدا كه هاتي قورسا ييت خسته نيوان ئه و جو ره دهنگا نه وه واتاي وشه ناگوري. به نمونه نالي هاتوو له بهر كيشي شيعر قورسا يي خستوته سه ر دهنگي «س» له م به يته دا، واتاي وشه كه ش نه گوراوه:

راستي صه يقه ليه تيغي زماني نالي
نهرم و تونر ئاوي گه لوو گيره قسه ي پي ده برپي

وشه ي «راستي» به قورس كردنه كه بوته سي بر گه له جياتي دوو بر گه. لزوم ناينم دريژه بدهم به نمونه هيتا نه وه، مه سه له كه زور روونه.

3- له نيوان ئه و دهنگا نه ي گونجانيان له گه ل يه كديدا له پله ي دوهمدا يه وه كوو دهنگه كاني «نك، رگ، خ ت، رچ..» ده شي قورسا يي له به نياندا هه بيت و نه بيت وشه كاني «دهنگ، مهرگ، بهخت، ورچ..» له وان به يه ك بر گه ده برپي درين هه ر وه ك مومكيني شه بينه دوو بر گه و بگوتري «ده، نك، مه، رگ، به - خت، و - رچ» له هه ردوو شو هه دا واتاي وشه كان ناگورين..

4- له نيوان ئەو دوو دەنگانەدا كە گونجانيان لە پلەى سىيەمدايە وەك.. « ن م، ل م، ت ن، س ر، زر، رز، م ل، ت ر » دەبى قورسكردن دەر كەوئى تاكوو بشى كۆنسانتى دووهم لە دەمەو دەربى وەك كە لە وشە كانى «گەنم، زەلم، كەتن، كەسر، بزر، وەرز، هوومل، چەتر..» دا دەبى قورسايى هەبى و وشە كان بىنە دوو برگە «گە- نەم، زە- لم، چە- تر» هەتا فۆرمى وشە كان لەو بارەدا بى قورسايى يە كە بەردەوام دەبى و مومكەن نىيە هەلستى بەلام كە گوتت «گەنمە كە، لە زەلمەو بە هەلەبجە، كەتنى وەها نە كراو، كەموكەسرى زۆرە، چاكەى دارا بزەر، وەرزی مەكە، ئەو هووملانە لە زيۆە هاتوون [هوومل ماسى ي زۆر گەورە]، چەترە كەم كرى» دەشى قورسايىيە كە دەبىتە حەتمى وەكوو «كەموكەسرى، لە زەلمەو، چەترە كە، كەتنى گەورە». هەرچۆنكى وشە كان دەربىريت واتايان كەم و زياد ناكائە وەندە هەيە كە قورسايىت خستە سەر دەنگىكى وەكوو «ل» ي «زەلمەو» دەزاندرى كوردنيت وەيا بە شوخى وەها دەلييت يان لەهجەى ناوچەي يە.

5- دەشى لە دراوسىيەت يى دوو وشەدا وەها رىك بكەوئى دوو دەنگى وەكوو «س ت- ش ت» كە لە گەل يە كديدا دەگونجىن، بكەونە تەنشت يە كتر و بە حوكمى رىزمان نەك دەنگسازى قورسايى بخريته بەنيانەو وەك كە وشەى «گەش» بخەيته رستەو و بلييت «گۆلى گەشت چنى» ليرەشدا كە گوتت «ئيمرؤ رۆزى هەرە گەشته» قورسايى يە كە هەلەستى و ناشى دەربكەوتتەو. ليرەدا سەر لە نوئى حوكمى دەنگسازى بەسەر رىزماندا زال بوو.

ئەم زال بوونە لەم شوپنەدا وەها فەرمانرەوايە لە گەل سەرلە بەرى دەنگە كاندا رۆيشتوو نەك هەر دەنگى گونجاو، بە نموونە دەليى «قسە كەت چوو دەلم» و قورسايى دەخەيته سەر «ل» هەكە بەلام كە گوتت «قسە كەت بە دلەم» قورسايى نەما و جىشى ناييتەو لە هەموو حالاتشدا واتا ناگۆرى.. نە گۆراني واتاش بە هاتن و چوونى ئەم دەنگە بيهيزە لەو وە ديت كە بە ئەصل دەنگە كە بەشدارى نە كروو لە واتاي وشە يە عنى بەشيكى بنجى و دروستكەر نىيە لە ئاخاوتندا. تاكە هوى بەستەو هوى دوو دەنگ بە پى داخوازي بارى ئاخاوتن پەيداي دەكات و هيج واتاش لە گەل خۆيدا ناهيتى كە فۆتاش چ واتاي لە گەلدا نەبوو تاكوو لە گەلدا نەفوتى. مەرجى يە كەمى بەشارى كردن لە واتاي وشە كە فونىمى پى دەناسریتەو لەم قورس كردنەدا وجودى نىيە د.ئاو رەحمان بۆ چارەسەر كردنى ديار دەى هاتن و چوونى ئەم دەنگە بيهيزە بە پى دەستوورى دەنگسازى لە ستوونى دووهمى ل، 64 دا دوو نموونەى هيناو تەو، نموونەى يەكەمى لە «نووسين، پىنووس» و لە «نووسرا» هيناو تەو گۆيا واوى «نووسين، پىنووس» درىترە لە هى «نووسرا بە پى راى د.ئاو رەحمان هوى كە دەچیتەو بۆ ئەو هوى كە لە «نووسين، پىنووس» دا هيز [هيز = stress م. م] لەسەر دەنگى «وو» بەلام لە «نووسرا» دا هيزە كە دەپەريتەو بۆ سەر ئەلفى كۆتايى وشە كە ئنجا دەلى «جا بزويتىكى درىزى وەك «وو» لە بارەى بيهيزيدا وەك «وو» ي لى

بىت ئەو بزوئىنىكى ئىجگار كورتى وەك «ا» ئەگەر ھىزى لەسەر نەبى بە ديار نەكەوى شتىكى دوور لە ياسا و دەستوور نىيە».

نموونەى «نووسىن، پىنووس» و «نووسرا» پتر بەلای رېزماندا دەچنەو بەلام چونكە ناوى ھىز و تىچوون و سووك و قورسى لى ھات قبول دەكرى و دەشى روون بكرىتەو.

1-كارى «نووسى» لە بارترە بىتە ھاوتەرازووى «نووسرا».

2- واوى «نووسرا» ئەوئەندە كورت نىيە بىتە «و-ضمة».

3- مەسەلەى ھىز دەخلى نىيە بەسەر كورت و درىزى واوكان: ئەحمەد نووسى / نامە نووسرا - لەم رستانەدا ھۆيەك نىيە دەنگى واوى «نووسى» بخاتە ژىر ھىزەو و واوى «نووسرا» ىش لە ھىز بکەوى.

4- ھۆيەكە دەچىتەو بۆ ئەوئەى لە «نووسرا» دا دوو كۆنسانتى «س، ر» كىمىك واوكان تەنەل دەكەن ئەگەر «نووسا» بايە فەرقى نەدەبوو لەگەل «نووسى». وشەى «نووسى، پىنووس» بەوئەدا واوكانەى ھەناسەسوار نابى كە كۆنسانتىك لە كۆتاياندايە چونكە داخوازى ھىچ ئەركىكى نەكردو.

بۆ پتر روون كەردنەوئەى خالى سىيەم و چوارەم نموونەىكى زىندووى پربەپىستى بابەت ھەيە: لە پزدرە دەگوترى «كوشتن - كوشتى» بەلام لە كارى كارابزردا نالىن «كوژرا - دەكوژرى» بەلكوو ئەو «ر» مابايەو نەدەكرا واوكانە درىزى بكرىتەو چونكە ھەم لە ئەصدا كورتە ھەم ھاتنى دوو كۆنسانت لە «كوژرا» ش وەكوو «نووسرا» كارا بزەر؟ لە كارى «ھەلتروشكا» دا كە وەكوو «نووسا» كارا ديارە ھەرچەندە مەسەلەى ھىز لە بەيندا نىيە، چونكە دوو كۆنسانتى «ش، ك» ھەن واوكانە نەختىك لى كورت دەكرىتەو. بەھەمەحال ئەم موناقدەشەيە لە بنەرەتەو دەخلى بەسەر تىچوونى كەسرە موختەلەسەو نىيە.

وەك پىشتر باسەم كەرد. ھاتوچۆى ئەم دەنگە بىھىزە تاكە ھۆى داخوازى دەربىرىنى دەنگ لە بارەى خۆيدا پىكى دىنى ھەرچى stress وەيا ھىز دىتە سەر كەسرە موختەلەسەيەكى لە وشەدا مەوجودە نەك دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى. تۆ بىنە وشەى «كردم» تاكى بکەو، لە دواى «ك» و «د» دا ئەو قورسايىيە ھەيە، ئنجا دەتوانى ھىز بخەيتە سەر قورسايى داوى «ك» ەكەو وەيا دواى «د» ەكەو وەيا ھەر دوويانەو بە پى داخوازى مەبەست ئەنجا چونكە قورسايى لە دوا «ر» ەكەو نىيە ناتوانى ھىزى بەدوادا بىنيت ئەگەر وىستت ھىز بىنيت پىويستە لە پىشەو

قورسایي بخريته سهر ټو «ر» ه و کاره که له دوو برځه وه بکه یته سی برځه ټنجا هیز بده یته ټو قورسایي ټوساش وشه که له کوردی ده شورئ. که قورسایي هه بوو په کی له سهر هیز ناکه وی که نه ش بوو هیز ناچیتته سهر هیچ له لایه ن و اتایشه وه ټو هیزه چ له سهر «د، و، ر، م...» بی و چ له سهر قورسایي بی و اتایه کی ته جریدی به وشه ویا رسته ده به خشی، هه رچی قورسایي و اتای پیوه نییه چونکه وه ک ته قه لی دروومانه بو شوینی پیویست به لام نه ک ته قه لی ماددی وه ک ده زوو. له فهرزی من به سه هوو نرخي ته قه لم دابیتی ټو هه ر ده مینیتته وه وه ک هه یه چ ده خلی به سهر و اتاوه نییه. هیشتان لایه نی گونجان و نه گونجانی دهنگ پیوه به ندی هه یه به ته کوینی وشه ی کوردی له و قورسکردنه چونکه به شیکي زوری وشه کان به حوکمی ټو گونجانه شکل وهرده گرن، به نمونه وشه ی «بلند» که دوو برځه یه و بریتیه له «ب- لند» به حوکمی گونجانی «ن- د» ټو شکله ی وهر گرتوو چونکه ټه گهر بگوترئ «بل- ند» ده بی قورسایي بخريته سهر «ن» ه که ټه مه ش دژی یاسای فونه تیکي کوردیه. وشه کانی «دهرد، دؤست، سارد، گوشت، پیټ، قه لټ، چه ند، رهند، مه ند، نه نگ، شه نگ، جانگ.. هه شت، بیست، گه شت».. و صه دانی وه ک ټه وان ژماره ی برځه یان به نده به گونجان و نه گونجانی فونیمه کانیان ټه وانه هه موویان چوار فونیم و یه ک برځه ن چونکه له هه موویاندا دوو فونیمی کوټای یان له گه ل یه کدیدا ده سازین. وشه ی «مزر» سی فونیم و دوو برځه یه چونکه «ز، ر» به یه که وه ناسازین دنا وه کوو «مشت، مردمست» ده بوو یه ک برځه. هاتنی قورسایي بو سهر «ز» ی «مزر» و نه هاتنی بو سهر «ش، ر، س» ی وشه کانی دیکه به هونه ری خوی ویا ټاره زوی من و ټو نییه به پی باری گونجان و نه گونجانی دوو فونیمی دواینی وشه کانه وه یه، که گوټ «ماسته که مزره» قورسایي یه که ده بیته دلخواز که گوټ «مزره سیو» قورسایي یه که تی ده چی، له هیچ باریکیشدا ته سیری سه لی و ټیجایی له و اتای وشه نه کردوو. قورسایي له خووه وه کوو فونیمه راسته قینه کان بو ناو وشه نایه ت، به ټاره زوش نایه ت: ده بی ناچار یی فونه تیکي بیه ټنی و نه مانی ناچار یی که بیسوټی. هه ر چونکه قورسکردن پیداویستی ده برینی کونسانتی وه ستاوه بو لکاندن ی به کونسانتی دوايه وه له باری تاییه تیدا چ ده خلیکی به سهر و اتاوه نییه، هه ندئ جار قورسایي یه که له باریکدا ده بی هه لستانی مومکین نه بی وه ک له وشه ی «فرچک» دا قورسایي سهر «ف» ه که یه به «ر» ه که وه. ټیمه پیمان ده کرئ بلین «فچک، فک، فرک» و فونیمی زه ق و زوپ به لاهه بنین به لام له هه موو حالاتدا قورسایي سهر «ف» ه که ده مینیتته وه. خو مه عقول نییه بلین ټو ده نگه بیه یزه گرن گتره له وانی دیکه چونکه قسه ی وها له که س ناوه شیتته وه هه ر نه بی له به ر ټه وه ی که له هه زاران باردا وه کوو سیبه ری هه ور دیت و ده چیت و هه ستیشی پی نا کرئ جگه له وه ی سیبه ری هه ور دیت و ده چیت و هه ستیشی پی نا کرئ جگه ی له وه ی که وجودی خوی به نده به و فونیمانه وه بگره وجودی به نده به جیرانه تی فونیم و فونیم... بزویته کان به کورت و دریز یانه وه هه م ده شی به ټاره زو بیان ه ټن و بیان سوټین، هه م به هاتن و سوانیان و اتا ده گوټی ویا نامټنی.

هیچ مەرجێکی «فۆنیم» له و قورساییه دا نییه. پێداویستی دەربرینی دهنگه له باری تایبه تیدا چه نیدیکی تیش بچی واتا ناگۆرێ. له بهر ئهم تیبینی و راستییه به دیهیانه یه خوگیری ده کهم له وهی پێی بلیم بزویین. تۆ بلێ ئه گهر بزویته بۆچی له کوردی و ئینگلیزیدا نه هات وه کوو بزویته کانی دیکه هه مزه بخاته پیش خۆیه وه؟ بۆچی هه مزه ی دهنگدار و زه قوزوویی بی نیگار نه چیته پیش قورساییه به نیگار؟ هه لبهت ده زانم چی به لگه ی دنیا هه یه ناتوانی رابه رکانی فۆنۆلۆجی ئیقناع بکا دژی ئه و قورساییه، وامن له جیاتی ئه وان وه لام بۆ ئه و ته رزه پرسیاره پێشکەش ده کهم و ده لیم بهر له هه زاران سال بنیاده م زانی ئه م بزویته یه کجار کز و بیه یزه به به ریه وه نییه هه مزه بخاته پیش خۆیه وه ئنجا که گوترا ئه دی چون بنیاده م زانی دال و سین و گاف به به ریه وه هه یه؟ رابه ره کان ده لین ئا ئه مه به لگه یه که هه مزه فۆنیم نییه وه ک که دال و سین و گاف فۆنیم. دیسان ئه گهر گوترا: چۆناوچۆنی له زمانی سامییه کاندای قورساییه به به ریه وه هه بوو هه مزه بخاته پیش خۆیه وه؟ لیره دا به راستی نازانم جواب چی ده بی پێشتریش و له هه موو حاله تیشدا جواب نه بوو بۆ ئه و پرسیاره ی بلێ: بۆچی تیچوونی قورساییه هه رگیزاو هه رگیز له واتا ته ئسیر ناکا؟ ئه دی فۆنیم نییه؟

بهر له 2700 ساله که ئه لفوبی په ریه وه بۆ ئه ورووپا و نیگار بۆ دهنگی هه مزه دانه درا بریاری ئیعدام کردنی دهرچوو.

به وردبوونه وه له و دیفاعه ی د. ئاوره حمان له که سره موخته له سه ی ده کا به هینانه وه ی نموونه کانی «نووسین، نووسرا» ده بینین له حه قیقه تدا بی ئه وه ی ویستبیتی، ئه و خۆی که سره موخته له سه پتر بیبایه خ ده کات له وه ی من کردوومه، چونکه که ده لی دهنگه که هیند کورته هیزی له سه ر نه بی دهرناکه وی بریار ده دا که وا ئه و دهنگه به چکه ی هیزه که یه واته له بنه ره ته وه به نده به هه بوونی هیز. ئه م قسه یه یه کسه ر و بی ته ئویل وه ها راده گه یه نی که که سره موخته له سه بریتی بیته له هیز چونکه مه علومه هیز ناچیته وه سه ر «عدم، هیچ» قسه که وه ک ئه وه یه بلێی کابرا هیند موفلیسه ئه گهر پاره نه خه یته گیرفانی فلسیک له گیرفانیدا نادۆزیته وه. دهنگیک وه ها بی وجودی به ند بی به هیزه وه و واتاش نه گۆرێ چون فۆنیمی که؟ ئنجا چون سه لمینین دهنگی وه ها سه راوی ئه وه نده بایه خی بدریتی نیگاری هه بی [له حالیکدا هه مزه یه کی زه ق و زۆپ بی نیگار بی] که نیگاریشی بوو بیته برای هیچ یان هه ر هیچی بی ته ئویل که بووش به هیچ بایی زه رپه یه ک کاری سه لبی و ئیجابیی له واتای وشه که نه کردبی؟ هه ر فۆنیمیش بی؟

نموونه ی دووهم له زمانی رووسییه وه هاتوه که وشه له حالی جهردا بزویته ئاشکراکانی ده گۆرین وه یا تیدا ده چن.. که کۆش ده کری ههروه ها.. گۆیا ئه مه ش نایته به لگه له سه ر فۆنیم نه بوونی ئه و دهنگانه. هه رچه ند د. ئاوره حمان هه ر هینده ده لی و دیفاعه که ی له فۆنیمی «ۆ، ی» ی رووسییه

بهلام شویتى قسه کهى دیارى دهخات که مه بهستی ئه وهیه له رپى قیاسه وه بسه لمینین که تیداچوونى که سره موخته له سه ش نایته به لگه ی عه کسى بوی.

من رووسی نازانم ئیعتیرازیشم له نموونه کان نییه به لام له کوردیدا نموونه زۆرن تیی بئالین:

- له تۆ ده پرسم - لیت ده پرسم
- به تۆ ده لیم - پیت ده لیم
- له تۆ ده گهم - تیت ده گهم
- سووتا - ده سووتی
- نه خوازى ئه لالا - نه خوازه لالا. نه خه سه لالا
- گوتی - ده لى

ئهم نموونانه و دوو نموونه رووسیه که و هه رچی دیکه ی ئه وتویى که له که بکات بارى قورسایى راست ناکه ته وه چونکه پئوه ندیان پئیه وه نییه، ئه مانه سه ر به ریزمانن و ده چنه وه بۆ لای سینتاکس نه ک فۆنه تیک. نموونه کانی یه که م و دووهم و سییه م، وه کوو هی رووسی حاله تی جه رپى راناوی که سی دووهمی تاک له رسته کاندان نیشان ده دن دیاره چون به گۆرانی راناوه که له حاله تی نه لکاو ییه وه بو حاله تی لکانی شکلی «جار و مجرور» ویکرا گۆران، هیچ داخوازیه کی فۆنته تیکیش حوکمی نه کردوه «له تۆ ده پرسم» بیته «لیت ده پرسم» که چی «له تۆ ده گهم» بیته «تیت - ده گهم». واتای «تی گه یشتین» جودایه له «لی پر سین» و پتر به ره و ناوه وه ی «مجرور» ده روات بۆیه به شکله که ی گۆرا.

له هه ندی له هجه ی ئاخوتنی کوردی ده گوتری «ده تۆ راده مینم - نه ک له تۆ راده مینم» دیاره «ده» ش نزیکتره له «تی». به و پئیه ئه و له هجه یه نزیکتره له منطقی گۆرانی دهنگ تا ئه وه ی «له» بیته «تی» به لام بۆی ریک نه که وتوه په ره بستینى. له کرمانجی سه روودا به رامبه ر ئه و «ده» یه «ژ» به کار دیت. «سووتا» ده بیته «ده سووتی» به پئی ده ستووریکى ریزمان هه رچی کاری روودان و کارا نادیار هه یه به ری ده که ویت و له هه مواندا ئهم ئه لفه له مضارعا ده بیته «ئ» وه کوو:

- سووتا - ده سووتی
- رما - ده رمی
- برژا - ده برژی

- دىترا - دەدىترى
- خورا - دەخورى...

ھەر عەينى ئەو كارانەى لە رابوردووى بەردەوامدا ۋەكوو خۇيان دەمىننەۋە ھەرچەند «دە» ى مضارعىشان بەسەرەۋىيە:

- سووتا - دەسووتا
- برزا - دەبرزا
- دىترا - دەدىترا

فۇنەتىك چ دەخلى بەسەر ئەم رزانەۋە نىيە ناشكرى يەخەى كورد بگرين بلىن بۇچى ۋەھات كرددوۋە؟ «نەخوازى ئەللا» دەماودەم لە ماۋەى سەدان سالدا بۆتە «نەخوازەلا، نەخەسەلا» و چۆتە ئىدىيەمەۋە، بەلام دەكرى بگوترى «قبول نەكا ئەللا» بى گوران و بى دەردى سەر. بە ھىچ تەئۋىلىك ئەم گورانە ۋەيا «گوتى، دەلى» با نادرىتتەۋە بۇ داخوازىي فۇنەتىك، زمانە و دەگەرى و دەگورى و ياسا دادەنىت و تىي دەبات و تىي نابات و لەھجە تا لەھجە فەرق دەكات و دەيان رىچكۆلە پەيدا دەبى و دەبنە شەقامەرى و ئەۋەى دەقەومى دەقەومى ياساى رىزمان تىندا ديار دەبى و ھى فۇنەتىكىش ھەرۋەھا، پەند و ئىدىيەم و مەتەل و فنونى بەلاغەت و... و نازانم چى دەزىتتەۋە جارومەجرور كارا و بەكار و سەدان كەرتى دىكەى رىزمان دەورى خۇيان دەبىنن و يەكىك دەلى «بە تاق و تەنيا» و ئەۋەى دىكە «تەك و تەنھا» سىمىان «بەتەنى تەقى» بەپىي راپاتن.. خولاسە دياردەى زمان بە زەمان و مەكان و ئىنسانىيەۋە شەپۆل دەدات و فۇنەتىك يەكىكە لە شەپۆلەكانى و ناتوانى حوكمى شەپۆلى لە خۇگەۋرەترى ۋەكوو «رىزمان» بۇ خۇى راكىشى و رىي تەعبىرى جودا و دەربرىنى ھەمە چەشەنە لەۋ خەلقە ھەمە چەشەنە يەبەستى، ئىمە.. دەزانىن «دەستگرە» دواى سوانى دەنگى «ت» بوۋە «دەزگرە» چونكە بەپىي دەستورىكى فۇنەتىكى كوردى دەنگى كپ ئاغلەب لە جىرانەتى دەنگى ئاۋازەداردا دەپىتە ئاۋازەدار بۇيە سىنەكەى «دەسگرە» بوۋە «ز» بەلام دەستورى دروست كەردنى وشەى لىكدرار ۋەيا دارىتراۋ بە جۇرىكى سەربەخۇ لە زماندا ھەزاران وشە پىك دىتى ۋەك كە «دەستگرە- دەزگرە» ى ھىنا ئىتر فۇنەتىك چۆنىكى كار دەكا با بىكا. سەدان وشەى ۋەكوو: كلك تەقىنە، بەردەنوئىز، دەستەبەرە، كىلەقەبر، بزماركوت، شىرەخۇر، گورگنەخۇرە، مەلاخۇرە، گورگنەخۇرەى دزەنەبەر، سەرھەلقەنە، گىرەشىۋەين، سەربالە... بى ئەۋەى فۇنەتىك ۋەھاى كرددوۋە وشەى لىكدرارەكە بە دروستى دەمىننەۋە دەلىن «گاۋ آھن». كورد دەلى «حەماغا- لە جياتى حەمەد ئاغا» ھەرچى فارسە دەلى «حەمە ئاغا». كورد دەلى «دەئەنگىوم، دەنگىوم» بەلام دەلى «نە ئەنگاوتن» و نالى «نەنگاوتن». فۇنىمى حەقىقى لە سەرەتاۋە وشە دروست دەكات دواتر پىداۋىستى فۇنەتىك

تاووتوی تیدا ده کات. ده بیینی وشه ی بیگانه که چ ده خلی ئیمه ی تیدا نییه و له پشت حهفت به حران ترووکاوه که دیتته نیو کورده واری هر ناوچه یه جوړه مامله تیکی له گه لدا ده کات. به نمونه وشه ی مه ره که بی «کونک» له سلیمانی کافی پیشه وه ی کلور ده کرئ له بهری سوران کلور ناکرئ. ته نانهت له بهری سوران هر چونکه کاری «پشکووت، گوا، نهنگوت» له سهره تاوه کاف و گافه که یان کلور نه بووه. له مضارعدا که ده لین «ده پشکوئ، ده گوئ، ده نهنگوئ» کاف و گافه که کلور ناکه ن که چی له بهری بابان کلوری ده که ن. خولاسه فونه تیک به دوا وشه و رسته دا دیت و خزمه تکاری فونیمه کانه، هر چی که سره موخته له سه یه خوی زاده ی فونه تیکه چونکه به پنی داخوایی دهر بریتی فونیم یان دیت یان نایهت یان که هات ده سویت و ده خلی به سهر و اتاوه نییه واته ده خلی به سهر ته کوینی وشه وه نییه ده نا ده بوو به سوانی و اتا نه مینئ.

ته کوینی وشه و واتای وشه دوو رووی یه ک سکه ن. ثم قسه یه م لپی هه لئاستی بگوتری: بر گه له وشه دا یان بزوین یان قورس کردنی تیدا نه بی پیدا نایی چونکه قسه که ی من خوی له بنه رتدا وهرامی ثم ئیعتیرازه ده داته وه که ده یه وئ له په نا به هانه ی ته کوینی بر گه وه بایه خ به و قورس کردنه بدات. سهرنج بگره ده بیینی ئه و بر گه یه ی به هوئ بزویتی راسته قینه پیدا ده بی و اتا که ی بهنده به و بزوینه وه مه گه ر جودایی له هجه و سوانی عاده تی به سهر وشه دا هاتبی فونیمی گوړی بی وه ک که «مر» بوته «مه ل» وه یا وشه ی «شه له» له هه ندئ له هجه دا ده بیته «شله» که ثم دیارده یه که ده خلی به سهر فونیم بوونی ده نگه کانه وه نییه، پیشتریش باسمان کردووه له هه موو دنیاش باس کراوه. تیچوونی بزویتی حه قیقی ده بیته هوئ نه مانی و اتا وه ک که «سهر» بوو به «سر» و اتا نامینئ هه رچه نده ئه و قورسای یه ش له سهر «س» ه که هه ر ماوه. وشه ی «پهنیر» بیته «پهنر، پنیر» له هه ردوو باردا و اتای نامینئ. به لام قورسای یه له سهر «گه نم» لاده و بلئ «گه نمه که» و اتا تیک ناچی.. ئه مه ش به دیه یه یه یه.

له هیچ روویه که وه قیاسی تیدا چوونی قورسای یه له وشه دا له گه ل تیدا چوون وه یا گوړانی فونیم ناکرئ چ له وشه دا بی چ له رسته و باری ریزمانیدا بی، چونکه ئه گه ر ئه و قیاسه بکه ین ده بی بلین نه مانی ده نگه ی ئه لفی «ژماردی، سپاردی، رژا» له «ده ژمیرئ، ده سپیرئ، ده رژئ» دا وه کوو نه مانی قورسای یه لامی «دل» ه له «به دلمه» ئه وساش سهره رای به هه لدا چوونیکه نه وعی سهره تای سهر سووړین، ده که ویتته ته ناقوزیکه له حساب به دهر چونکه له لایه که وه گوتمان نه مانی قورسای یه و نه مانی ئه و ئه لفانه ی وه کوو یه کدین، له لایه کی دیکه شه وه زه ق زه ق دوو دیارده ی ریزمان و سسینتاکس ده بینین ئه و له یه کدی چوواندنه ناسه لمینن: دیارده ی یه که م ئه وه یه، ئه لفه کان له مضارعدا نه فوتاون به لکوو به پنی یاسایه کی ریزمانی بوونه ته «ئ» یاساکه ش وه ها په ره سه ندووه هه موو کاری مطاوعه ی وه کوو «سووتا، رما، برژا» و هه موو کاری مبنی للمجهول و هه موو کاری ریزه ی «نواندی، بواردی، ستاندى» ده گریته وه ته نها «خواردی» ناگریته وه که

ریزیه ره: دهسووتی، ده رمی، ده برژی، دهنویتی، ده بویری، ده ستینی، ده چینی، ده سپیری... هتد. وه ک دیاره گۆرانه که به دهسووری ریزمان پهیدا بووه نه ک فۆنه تیک.

دیاردی دووهم ئهوهیه، گۆرانی دهنگه که له ئهلفهوه بو «ی» شان بهشانی گۆرانی زمانی کاره که له رابردوووه بو مضارع هاتوو، بی گومان لهو کارانهدا گۆرانی ئهلفه که پتر له «ده» ی مضارع بهشداری گۆرینی زمان بووه چونکه له رابردوووه بهردهوامدا «ده» ی مضارع هیه و ئهلفه که ش ناگۆری: دهگوتری «دهسووتا، ده رما.. ده مواردا، ده تچاند، ده مانستاندا، ده یان سپارد.. هتد».

له ستوونی دووهمی لاپه ره 67 دا وهها هاتوووه که «ئه» ی کاری مضارع، له ئاخواتنی سلیمانیدا بههۆی سوانی «د» ی «ده» ی مضارع پهیدا بووه، گۆیا که داله که سووا دهنگه که ی فهتیه پاشیهوه «به ئاسانی ناتوانی تهلهفوز بکری» [سه رهتای لاپه ره 68 بهیان]. له پیشهوه که ده لیم داله که ی سووا ئه وه فهتیه نه به ئاسانی و نه به زهحمهت تهلهفوز ناکری، ئه گه بهشسه لمینین دوا ی سووانی داله که هه مزه هاتوووه به جیگر هه ره ئه وهنده مه علووم ده کری که هه مزه دهنگی چالاکه، پتر خزمهتی زمان ده کا له «ف، ش، ج» ده نا چ قهیدی ده کرد بگوتری «فه رۆم، ته خۆم، جه نووسم». ئه مه با لی ره بی ت.

رایه که ی د. ئاوره حمان تی بینی گرنگی دیکه هه لده گری: له ئاخواتنی سلیمانیدا به ده گمه ن نه بی دهنگی دال له به رای بی وشه دا ناسوی، ده گوتری: دار، ده زوو، دین... به و پینه ده شیا بگوتری «ده روا»، به لام خه لقه که پیره وی ئه و شیا نه ی نه کرد. ناوناوه یه کی زی ده کم دهنگی «د» له پیشهوه ی وشه دا ده سووی وه ک که «دای، دیت» ده بیته «یای، یه ت». به بیرمدا نایه ت له ئاخواتنی سلیمانیدا دالی به رای بی وه له غهیری «ده» ی مضارعه کرابیته هه مزه. وشه ی «داخۆ، داخوا» ده شی بیته «ئاخۆ، یاخۆ» بۆیه نالییم داله که ی بۆته هه مزه، دیاره شریکی هه یه. بچین بۆ به ره و کۆتایی وشه، ده بینین قه صیده یه کی نالی سه ره له به ری دهنگی دالی پاراستوووه له و شویته دا:

جۆشه ش و تاوه له ناو دیدیه ی گریانمدا
چ ته نووریکه له ته ندوو ره یی طوفانمدا

به عادهت ئاخویه ری سلیمانی ده لی «گریانمما، گریانما..» ئاخویه ری سلیمانی وشه ی «تیدا» ده کاته «تیا» و هه مزه ی تی ناترنجینی. ده شی بلین دوا ی سووانی داله که بزوتی «ی» هه یه و ده کریته کۆنسانت و به ئه لفه که ی دوا یه وه ده لکی، ئه م ما له «تیا یا» دا که گۆراوی «تیدا دا» یه دیاره دالی «دا» ی دووهم کراوه به «ی». وشه ی «لی ره دا» ده کری به «لی ره یا»، ئه ویش دالی به «ی» گۆراوه، «مه یان» له «مه یدان هوه» هاتوووه و داله که ی بۆته «ی». «عه ودال» ده کریته «عه ووال» و داله که ی به «و» گۆراوه. به پی رایه که ی د. ئاوره حمان له گۆرینه وه ی «ده» به

«ئه» دهبوو له بری «يام، گریانما، یاخۆ، تیا، لیرهیا، مهییان، عهووال» بینه «تام، گریانمئا، ئاخۆ، تیائا، لیرهئا، مهیئان، عهوئال...» وشه ی «یهت» چونکه له «دهیهت، دههیت» هوه پهیدا بووه بهر دهستووهره که ناکهوی.. من ریم ههیه بلیم ئه و وشانه ی که ههمزه کهیان ده که ویتته ناوه وه ناجایه زن چونکه دهنگی ههمزه له ناوتویژی وشه ی ئیستاکه ی کوردیدا نه ماوه، به لام د. ئاوره حمان دهلی ههمزه له سه ره تایی بر گه شه وه به یاریده ده ر دیت ئیتر بو نه یه ته به راییی ئه و بر گانه وه؟

له سلیمانی ده بیهیت وشه ی «به دهل، مه ده د، ئه حمه داوا» و هی تریش به جۆریک داله که یان کلۆر ده کرئ له دهنگی زمانی ده شوژی و قابیلیه تی نووسینی پیوه نامینی. ئنجا ئه گه ر «ده» ی مضارع به و نیازهی د. ئاوره حمان دهلی بوویته «ئه» ده بوو وشه کان بینه «به ئهل، مه ئه د، ئه حمه ئاوا».

راستیه که ی گۆرانی «ده» به «ئه» هیچ په یوه ندیی به یاریده ر بوونی ههمزه وه نییه، هه ر ئه وه ندیه به ئیسات ده گه یه نی که دهنگی ههمزه پتر به هانامان دیت له «ق» هه ر وه ک «ی» ش پتر به هانامان هات له «غ». مهییان، حه فقه یه م و ئه حمه داوا و به دهل، هه موویان دوا ی سوانی داله که یان به و جۆره ی ده بیه یین له زاری خه لقه که خۆش هات، نه ههمزه له توهمه ده په ریتته وه نه پشتگیریش له رایه که ی د. ئاوره حمان ده که ن. منش پیم دانه گرت له سه ر به هانه پیوه گرتیان چونکه مه به ست روون کردنه وه ی مه وزوعه نه ک یه کدی سه غله ت کردن هه رچی به لگه یه کی لیره و لیره به پیشه وه ش نووسیبتیم له باره ی ههمزه و قورسکردنه وه یه خه گیری سه رچاوه ی باوه ره جودا که ده بیته که مامۆستا کانی زانستی فۆنۆلۆجیه. د. ئاوره حمان که له سه ره تا کانی ستووبی یه که می لاپه ره 66 ده نووسی: «... بو دانه نانی ههمزه به فۆنیم له کوردیدا ئه وه ی نووسیومه رابو جۆونی خۆمه و مامۆستا مهسعوود محهمهد به خۆراییی وای داناوه، که به پیی په سه ند کردنی «بیرورای فۆنۆلۆجیسته کان له باره ی ههمزه وه» له پیشه وه «بریاریی ئیعدام کردنی ههمزه م داوه» قسه یه ک به زاری مندا دهیینی. هه رگیز به و شیوه یه له زارم ده رنه چوه.

له ستوونی دووه می لاپه ره 20 ی «رۆشنیری نوی» گوتومه: «فۆنۆلۆجیسته کان که د. ئاوره حمان له وانه وه باسی فۆنیمان بو ده گیریتته وه ئه وه ده لێن که له وتاره که دا به کورتی نووسراوه، واته: فۆنیم به و دهنگانه ده گۆتری که له زماندا وته پیک دهیین و به گۆران و نه مانیان و اتا ده گۆرن». چی له قاموسیش نووسراوه هه ر ئه مه یه ئیعدام کردنی ههمزه ش به هیچ جۆریک وه پال د. ئاوره حمان نه دراوه چونکه به ر له د. ئاوره حمان به ساله ها قسه که نووسراوه و بیستراوه.

ئه گه ر رابه ره کانی ئه و روویا گوتبایان ههمزه فۆنیمه زه حمه ته مه ودا مابایه وه له پیش کوردیکی عیراقی که خۆی خویندنی له ئه و روویا ته و او کردوه رایه کی دیکه ده ربهری. ئاسانتره بگوتری

هه مزه فۆنیمه چونکه وه کوو دال و میم و شین به رههسته و له وته و رستهدا کار دهکات، بهلام دنیا بلی فۆنیم نییه بهو هه موو زهقییهی تییدایه کاریکی ئاسان نییه.

رێکهوت وهها بوو له ئۆتۆمبیلێکدا که د. کهمال مهزههر لێی دهخوری بۆ یه کهم جار له د. ئاوره حمانم بیست که بیرورای له باره ی هه مزه وه هی خۆیه تی، پێشم گوت که من ئەمهم به خه یالدا نه هاتوو هه وساش گۆتاره کهم ده رچوو بوو یان له چاپ کردندا بوو [ده رچوونه که شی له گوینتره]. من هه ر چونکه د. ئاوره حمان به ئینسانێکی راستگۆ ده زانم باوه ر بهو قسه یه ی ده کهم، ئەگه ر پێشتر لیم بیستبایه له گۆتاره کهمدا باسیکی ئەو لایه نه م ده کرد. به هه مه حال من هه ر جار ه باری قسه هاتبی گوتوو مه له وه ته ی ئەلفوویی رۆژه لآت به ر له 2700 سال پهریه وه بۆ رۆژاوا ئیعدامی هه مزه ده رچوو ه. له به ر ئەوه ی جیی خۆی نه بوو دوا ی قسه کانی سه رووی بلی:

«به پێچه وانه وه بۆم هه یه له مه سه له ی هه مزه دا من ره خنه له مامۆستا مه سعوود بگرم، چونکه له نووسینه که یدا ئاشکرا دیاره، که ئەو هه ولێ داوه زمانی کوردی بخاته قالبی عه ره بییه وه و فۆنیمی عه ره بی به سه ر کوردیدا ساغ بکاته وه به مه گیان به به ری هه مزه دا بکات». تی ناگه م من چۆن و چۆنی گیان به به ر ده نگێکدا ده هینمه وه که کورد له وه ته ی هه یه به کاری ده هینتی؟ چما هه مزه «ض، ط، ظ» هه رامگۆستبیتته ناو کوردی؟ که به لگه ش له زمانی ئێرانی کۆن وه یا عه ره بی وه یا ئینگلیزی و فره نسهی به هینمه وه کتۆبی و کواو کووی و چۆناو چۆنی زمانی کوردی ده خه مه قالبی عه ره بییه وه؟ سه ره له به ری کۆری زانیاری کورد پێی نه کراوه واوی که شیده دار به سه ر رینووسدا به هینتی چونکه ده سه لاتی نه بوو، گۆیا من ته نها پیم ده کری هه موو زمانه که له قالبی خۆی ده ربینم! بی گومان له زه مینه ی جوابه جییدا به نوکته ئەو قسه یه هاتوو هه نا هه ر وه ک د. ئاوره حمان به و رایانه ی پشتگیریان لێ ده کات نایه وی کافرستانی دابهینتی منیش نه موسته وه له ریی بیروباوه رمه وه خه لق بۆ حه ج راییچه ک ده م.

به هه مه حال هه رچی بریاریکی بۆ هه مزه بدری کار ناکاته سه ر لایه نی دیکه ی زمانی کوردی، بۆ ئەگه ر «تیرۆپشکی...» له چاره نووسی هه مزه به او یین زه ره ر ناکه ین. هه ر ئەم هۆیه ش بوو ناوی ئەم گوتاره می دیاری کرد به «تیرۆپشکی...» هه رچی بریاریکیش بۆ که سه ره موخته له سه بدری باری زمان ناگۆری به مه رجیک مانه وه ی له و شویتانه ی تی ده چی دانسه یی:

- «گه ن، مه - که» نه بیته «گه - ن - مه - که»،
- «به - دل - مه» نه کریته «به - د - ل - مه»،
- «هه ل - تان - گرت» نه بیته «هه - ل - تان - گرت»،
- «مه ز - نه - پیاو» نه بیته «مه - زنه - پیاو» نه بیته «مه - ز - نه پیاو»

به رهه لستى لى ناكم دواى تهوهى به چاوى كراوهه برپار درا. به لام تهوساش گرفتى «ى»
كهسى سييهى تاك له حالتهى اضافهدا هه ده مينى:

- دهستم چاوم ترؤزيم
- دهستى چاوى ترؤزيبى

له مه ياندا چ بكهين؟ هه برپارىكى بوى بدرى خراب نيبه به مهرجى مهنتيقى ريزمانى تيدا
به كار هاتبى. برپارى بى ليكدانهوه نابيته جيبى فهناعت. كه برپار درا بنووسرى «ترؤزيبى»
تهوساش بى دوو دلى نووسينى راناوى كهسى سييهى كو لهو بارانهدا له خووه روون دهبيتتهوه:

- دهستى - ترؤزيبى
- دهستيان - ترؤزيبان

له گه ل «چى» دا به قياس دهنوسين:

- پياوى ديت
- چيبى ديت
- پياويان ديت
- چيبان ديت

من له نووسينيكى كونمدا هم لايه نه م رون كردبووه، و ايزانم گوتبووم به ژياندهوهى «ى» وصف
و اضافه يه ك «جدول لوغاريتم» له ريزماندا قوت دهبيتتهوه، وا ئيستاش ده ليم، چارى تهو
جهدوله ده بى بكرى دهن نووسه رى نه شارهزا، بگره شاره زاش، له نغورده كه بر ناكات، خو
تينه گه ياندينش له كيشه كه مهنتيقى تيدا نامينى چونكه له سه ره تاوه ژياندهوهى تهو «ى» له له
رپى ريزمان زانبيهوه هاته ناوهوه، چ رهواى ههقه زانينه كه هه ره تا پينجيه ك و شه شيه كى
رنگا كه تيشك بهاوى؟

له م مونساه به يه دا ده ليم، جار يكيان گوترا بوو «يازدهم، دوازدهم....» كه من پيره وى لى ده كه م
هه له يه، ده بى بنووسرى: يازدهم، دوازدهم هم ره خنه يه ش پينجيه كى رنگه ي بريوه چونكه
كيشه كه هه ره به دوا يازده و يازده و نوزدهدا نايهت:

وشه‌ی «سه‌ر، دووسه‌ر» بزويڼي فه‌ت‌حه‌ی به‌دوا نايه‌ت. که «له» ی جه‌ری که‌وته پيش ده‌گوتري: «له دووسه‌ره‌وه» واته «هوه» ی به‌دوادا هات. که‌واته بؤ «په‌نجه‌ره» ده‌بی «یه‌وه» زياد بکري وه‌ک «یه‌م» بؤ «يازده» زياد کرا: يازده‌یه‌م - له دوو په‌نجه‌ره‌یه‌وه.

وشه‌ی «کور» که‌ ته‌داتي ته‌عريفی به‌ دوادا هات ده‌بيته «کور‌ه‌که» واته «ه‌که» ی بؤ ديت. ته‌ويش به‌ قياس له «يازده‌یه‌م» داوا ده‌کات ته‌و فه‌ت‌حه‌یه‌ی بؤ بپاري‌زري و بگوتري: يازده‌یه‌م - براي‌ه‌که‌م. زؤربه‌ی کوردیش وه‌ها ده‌لي ته‌نها ته‌و له‌هجه‌یه‌ی ده‌لي «يازده‌یه‌م» بپره‌وی له ده‌ستووری خوی ناکات و ده‌لي «براکه‌م».

کورد ده‌لي: ده‌شتاو ده‌شت، دزاو دز، ده‌ستاو ده‌ست. به‌پي ده‌ستووری پاراستنی فه‌ت‌حه‌ی کوتايی «يازده» ده‌بی ته‌م ته‌لفه‌ی «او» يش بپاري‌زري و بگوتري:

چياياو چيا - نه‌ک چياو چيا
ده‌رياياو ده‌ريا نه‌ک ده‌رياو ده‌ريا

من که‌ ديم دنووسم «يازده‌م، دوازه‌م...» تاگاداری ته‌و ده‌ستوورانهم بويه ري به‌ خوم ده‌ده‌م تا ته‌و رؤزه‌ی برياريکی چاوساغانه‌ی شاره‌زايانه له ههموو رووی کيشه‌که ده‌دری ريگايه‌ک بگرمه به‌ر که له سه‌رجه‌می ده‌ستووره‌کانی ته‌و کيشه‌یه‌ی لا نه‌دایي.

به‌راست، که‌ ده‌نووسري: دووه‌م، سيه‌م، نوهم، ده‌هم... نو‌زده‌ههم ده‌ستووريکی فارسی به‌کار ده‌هينري. به‌هه‌مه‌حال دووه‌م نويم، يازده‌یه‌م... نو‌زده‌یه‌م کورديتره يانی له‌بارتره. له‌و ناوچانه‌ی وه‌کوو من ده‌لين «يازده‌م» ته‌نها له‌و وشانه‌دا که‌ بریتين له‌ يه‌ک کؤنسانت و يه‌ک بزوين، له‌و حاله‌تانه‌دا «ی» ه‌ک ده‌هينن بؤ پاراستنی بزويته‌که و ده‌لين: ده‌یه‌م - شه‌یه‌که - گايه‌که.

له‌ ئاست «دوو» دا پيويست نايينن به‌و «ی» ه، وواوه‌که‌ خورد ده‌که‌نه‌وه ده‌لين «دووهم».

له‌هجه‌ش هه‌یه‌ ده‌لي: «دوویم»، «له‌ زوويه‌که‌وه، به‌م روويه‌دا هات...». له «سی» شدا ته‌و «ی» ه‌ نايه‌ت به‌زياده‌وه به‌لکوو «ی» ی وشه‌که‌ی «سی» خورد ده‌کريته‌وه به‌ «کسره‌+ ی کؤنسانت» و ده‌گوتري «سيه‌م».

قسه‌یه‌کی دواينم ماوه:

فۇنەتېكناسى و فۇنۇلۇجى لەوھدا بايەخ وەرناگرن فېرمان بکەن فلانە دەنگ لە لووتەوہ و ئەوہى دیکەيان لە گوپوہ دەردى چونکە دەنگەکان بى خويندن و فۇنەتېک دەردىن و لەوہتەى مرؤفېش ھەيە بە دروستى دەرى بربوون. چ قازانچ بە کەس ناگات بگوترى لە بەرايى نوونى چاوغدا قورسايى ھەيە چونکە ئەم قورسايىە لە «نووستن، نووستم، کردت، دلت، دلّم، کولکن، جلک...» و بە کۆتايى سەدان و ھەزارەن وشەوہ ھەيە نەک ھەر نوونى چاوغ. ئيمە بە دۆزىنەوہى قورسايى سەر نوونى چاوغ و پاشگرى «ن» و «ک» لە «کولکن، جلک» دا نايى وەھا دانين شيرى مووسامان دۆزبوہتەوہ چونکە ئەم کەسرە موختەلەسەيە لە کۆنى ھەرە کۆنەوہ دۆزراوہتەوہ.

فۇنەتېکزان و فۇنۇلۇجىستى کورد لە سەريەتى ئەو ھەلانە ئاشکرا بکات کە زەق زەق لە چاوغ دەچەقن. کەسرە موختەلەسە لە رېتووسى ئىستاکەماندا بەرچاوغ نييە: دەمەتەقە لەو باتە دەبیتە بابەتى ئەکادىمى تا ئەو رۆژەى پىتى لاتىنى لە نووسىنى کوردیدا بەکار دىت. گرېمان ھەموو دىنا سەلماندى، قورسايى بەرايى نوونى چاوغ و راناوى کەسەکان... دەبى نىگارى بۆ دابندرى خۆ ھەر مومکىن نييە ئەو نىگارە پەيدا بکرى. ئەوپەرى ئىمکان لەو رېگەيەدا ئەوہيە بچىنەوہ بۆ پېشنىازەکەى مامۇستا وەھبى، باوہرېش ناکەم کەس بەدوا پېشنىازى ئەوتۆبى بکەوى.

ئيمە با جارى يەخەى ئەو ھەلە ئاشکرايانە بگرىن کە زەق زەق لە چاوغ دەچەقن. فۇنەتېک و فۇنۇلۇجى ئەگەر ھەر فېرى زانباريە سەراوييەکان وەکوو: ئاوازەدار، لىوى، پووکى، انفجارى... مان بکات وەک ئەو کەسەمان لى دى بزاني بەردى سەر تەختەدامە بېزىوئ بەلام جوغەدار و ئالتى داش و مەيموون ئۆيىنى فېر نەبى و نەتوانى بەردىک بگەيەنیتە خانەى دامە. وەيا کەسېک دەم لە کيش و قافىە بدات و نەتوانى شىعر ھەلبەستى.

ئەو تەرزە زانباريە سەرەتايانە لە فۇنەتېکدا نەزۆک دەمپنەوہ ئەگەر گەشتى بەرەو ناوہوہى زمان نەکەن. دەبى دەستوورى وەھايان تىدا بدۆزىنەوہ بشى ھەلەى وتە وەيا تەعبىرمان بۆ ساغ بکاتەوہ. ئيمە ئەگەر پى داگرىن لەسەر «يانزە، دوانزە، سىانزە، شانزە، حەققە» چ دادمان نادا چەند سەرنجەدەرېک لە رېى فۇنەتېکەوہ وەيا لە خۆوہ زانى بىتى، سوانى دەنگى «د» لەو وشانەدا نوونى بۆ چواريان ھىناوہ و «ف» شى بۆ يەکیان ھىناوہ. زانینە کە پىويستە، بەلام پېرەوى لى کردنى فەرمانى سەرشانە، بە تايبەتى چونکە بەشى زۆرى کورد وتە راستەکان دەبىژن: يازدە، دوازدە، سىزدە، حەقدە.

دەبى بزانيان شکاندەوہى «ى» تىزى درىژ لە ئىشارەت کردن و کو کردن و بارى ئەوتۆبىدا دەیکاتە «کورتە بزويى کەسرە» + «ى» کۆنسانت ئىتر وەک کە دەلین «دارا برسايە، ئەم کورسيە شکاوە» دەبى بلىم «کورسيەکان، ئىتاليەکان» نەک «برسايکان، ئىتاليکان».

لە ناوچەى ئۆتۈنۈمى ئەم ھەلەيە بەسەر دەرگەى ھەموو دايرەكانىدا لە چاوان دەچەقى كە لىيان نووسراوہ «ئەمىندارىتى» لە جىياتى «ئەمىندارىيەتى». بەعادەتى دەستورى كورتىيىزى زۆربەى كورد لەو تەرزە وشانەدا دەلەين «ئىتالىيەكان، ئەمىندارىيەتى» بەلام دەلەين «برسىيەتى» نەك «برسىيەتى». چ بلىي «برسىيەتى كافرە» و چ بلىي «من برسيمه، دارا برسيميەتى» فەرق ناکا لە رووى شكاندەوہى «ى» درىزى تىز.

بە نمونە، دەگوترى «ھەر ئەم پياوہ خزم و كەسيەتى» و ناگوترى «كەسيەتى» بەلام دەگوترى «خزمىيەتى» و دەشگوترى «خزمىيەتى». بەھەمەھال «كەسيەتى، خزمىيەتى» بەر ياساى دەنگسازى و كورت بىزى دەكەون بەلام «ئەمىندارىتى، برسيتى، ئىتالىكان..» پىنوھنديان تەنھا بە زارى ناوچەىيەوہ ھەيە نەك بە دەستووراتى رەسەنى ھەمەكى كوردىيەوہ. ھەر ئەو زارەى دەلى «ئىتالىكان» ناچارە لە بناى وەصفدا بلى «ئىتالىيە زيرەكەكان، برسيميە رووتەكان».

دەبى فۆنەتىكناس بە خەلق رابگەيەنى «تيدا، جودا» راستن و بەسەر زارى زۆربەى كوردەوہشن چ ئىنساف لەوہدا نىيە ئاخىوہرى رانىە ناچار بى لە نووسىندا راستە شەقامى كوردى لەو وشانەدا بەجى بەيلى بۇ «تيا، تيايا، جيا».

ئەگەر پىسپورى باسى فۆنۆلۇجى بەدەنگ بيت، بگرە جۆرىك باي بوونىش لە خۇيدا ھەست دەكات كە دەبىنى قەلەمەكەى لەو جۆرە ھەلەى پەرەسەندوودا دەگىرى و خەرىكە بە خۆى بلى: «ئەوہ ئەزم لە بانان دەبەزم». لە وشەى وەكوو «نوئىز، توئ، كوئىر، سوئىر» دا نووسەران بە پى لەھجەى شارى سلىمانى و بەشىكى دىكەى كوردستانى خوارو دەيانەوئ «دەفتۇنگ» ى نىوان «وئ» بەسەر نووسىنى ئەدەبىماندا بسەپىنن. بە بەلگەى بى كەلەبەر ئىسپات بووہ و دەبى كە دىفتۇنگە كە ناوچەىيە نەك كوردى رەسەن، وازانم د.ئاورەھمانتىش پشتگىرى لەو بەلگانە كرد. نالى لە شىعدا شىوہ رەسەنەكەى بەكار ھىناوہ:

ھەر جۆگە وو جىگايەك كەوا سوور و سوئىر بى
جىنى جۆشەشى گرىانى منە خوئ نەرزاوہ

وشەى «سوئىر» ئەگەر دىفتۇنگى تىدا بى كىشى مصرەعە كە لەنگ دەبى:

بولبول كە گەرمى نەغمەيە ئاگر دەكاتەوہ
غونچە ھەزىنە جەرگ و دلى بۇ دەكا توئ

وشه‌ی «توی» ديفتۆنگدار بچ ههم شيعره كه له‌نگ ده‌كات و ههم ناشيبته قافيه‌ی «هوردوی»، گۆلی بوی» ... هتد له قه‌صيده كه‌دا.

ئه‌مانه نموونه‌ن بۆ ده‌ست نيشان كردنی ريبازي فۆنه‌تيك و ئه‌ركي سه‌رشانی فۆنه‌تيكزان، كه‌چی به‌داخه‌وه ده‌بينم خاوه‌ن شه‌هاده‌ی به‌رزی زمان كه خۆيشی شیرمزی ئه‌و زاړه ناوچه‌ییه نيه له جياتی «ده‌رۆم» ده‌نووسی «ئه‌رۆم». من دزی «ئه‌رۆم» نیم، به‌لام نابی خۆی به‌سه‌ر «ده‌رۆم» دا زال بکات كه ريبازي ره‌سه‌ن و زۆربه‌ی كورده.

د.ئاوړه‌حمان له بني دلّيه‌وه به په‌رۆشه‌وه بۆ زمانی كوردی، ههموو هيزی له‌ش و هۆشيشی به‌وه به‌خشیوه تا ئه‌وه‌ی له هيج بابته‌تيکی ديكه قه‌له‌م ناگيری. به رۆژ خه‌ريکيه‌تی به شه‌ویش خه‌ونی پتوه ده‌بينی. له‌و شه‌نگ و تافه‌ته‌یدا، به باوه‌رم لپی ده‌ه‌شیتته‌وه ده‌ست بۆ هه‌ر لایه‌نيکی «زمان» بیات به‌ره‌می لی په‌یدا بکات. به‌ولای خه‌به‌ردار كردنی نووسه‌ران له هه‌له‌ی باو، ريبازيکی ديكه هه‌یه چاپو‌كسوارتيکی خۆته‌رخان كوردوی به‌په‌رۆشی وه‌كوو ئه‌و دلّسۆزه‌ی گه‌ره‌كه هاتوچۆی تیدا بکات ئه‌ویش به‌سته‌وه‌ی كوردی ئیستاكه‌مانه به هی كۆينه.

زمانی كوردی له دوا‌ی ماده‌كانه‌وه و له زه‌مانی ماديش نووسینی نه‌بوو وه‌یا لپی به‌جی نه‌ماوه پتیه‌پی رۆژگار و گۆرانی باری ئاخوتن و نووسین ده‌قی ره‌سه‌ن و سه‌رچاوه‌ی روونی له‌هجه‌کانی لی بناسریتته. هه‌ر ئه‌م فه‌لاکه‌ته‌یشه بووه هۆی نه‌بوونی زمانتيکی ئه‌ده‌بی كوردی كه ههموو ئاخپوه‌ری كورد تپی بگات. ئیمه كه نه‌توانین میژوو هه‌لگيرنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له نوو‌كه‌وه قالی ئه‌ده‌بی بۆ ههموو كورد زمان ره‌نگریتز بکه‌ین، ره‌نگه‌ بتوانین رایه‌له‌ه‌ساوه‌کانی پتیه‌ندی ئیستاكه‌ی زمانه‌كه‌مان به ئافیتاوه‌ گری بده‌ین وه‌یا هه‌ر نه‌بچ به شیوه‌ی پسپسۆكیش بچ ئه‌وه‌نده‌ی مومکینه له‌و ریشاله‌ كه‌رت بوانه به یه‌كدی بگه‌یه‌نینه‌وه. ده‌زانم موشکیله‌ی زۆره له‌و کاره‌دا، گه‌وره‌تریشیان ئه‌وه‌یه كه دوا‌ی سووتاندنی نامه زه‌رده‌شتیه‌کان له سه‌رده‌می ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌كه‌دۆنیدا زاړه‌وزار ئافیتا و گاته‌کان... گه‌یشتنه په‌هله‌وی. شیوه نووسینی هزقارشیش ده‌ستی گیرا له شیواندنی ئه‌وه‌ی پاریزرابوو، هه‌لسو‌كه‌وتی زه‌مانی ساسانیه‌کانیش له نووسینه‌وه‌ی دووباره‌ی ئه‌و نامانه کاری سه‌لبی كرد (هه‌رچه‌نده لایه‌نی ئیجابیشی هه‌بوه، لیره‌دا جی لیدوانی نابیتته‌وه).

له‌گه‌ل ئه‌مانه ههمویدا کاره‌كه خۆ بۆ ته‌رخان كردن ده‌هینتی، ريبازيشی کویر نه‌بۆته‌وه: وه‌ختی خۆی له سالی 1971-1972 کۆری زانیاری كورد ئه‌م فه‌رمانه‌ی له‌قه‌به‌ل ئه‌ندامتيکی ته‌رخانی کۆر كرد به‌لام داخه‌ ناچی هيجی لی شین نه‌بۆوه له تاكه‌ گوتاريکی كورت به‌ولاه. گوتاره‌كه‌ش، راستیه‌كه‌ی بايه‌خداره به‌لام دووره له گه‌یشیتن به ئامانج. حاجی قادر و نالی به من سپێردران:

ئىستاكە لە گەل خۆمدا دەلیمەووە صد جارەن خۆزى بەوھى تەكلیفە كە پىچەوانە بوایە و لایەنە زمانیە كە بۆ من مابایەووە.

هەل لە دەست نەچوو، من نا، د.ئاوڕەحمان لە بارىكدایە بتوانى خەست خەست ھۆشى خۆى بە دەستەچراى زانستى تازەووە بە ناو تارىكايى رابوردووى زمانى كوردى پىرۆزدا بخولینیتەووە. سەرچاوە چەنگ دەكەون. لە لەھجەكانى كوردیدا زۆر خلتەى راگەيین و روون كەرەووە ھەن... قۆل و باسكى لى ھەلمالە، كۆرى زانىارى عىراق و دەستەى كوردیش، بى گومان، پال پشتیت دەكەن، كوردىكى بشتوانى نەوت بخاتە چراتەووە نابى درىغى بكات... ئەوسا ھەز دەكەى كارىك بە ھەمزە بكە ناوى خۆى لە بىر بچیتەووە.

پوختەيەكى زىدە كورتى ھەندى خالى سەرەكی ئەم گوتارە لەم چەند بەندەدا دەبیتە پالاوتە:

- (1) ھەبوونى كەسەرە موختەلەسە لە وشەدا بەندە بە داخووزى بەستەوھى! فۆنىمى وەستاو بە فۆنىمى دوایەووە لە بارى تايبەتیدا. بە نەمانى داخووزیيە كە، كەسەرە موختەلەسە دەشى نەمىنى و زۆر جارانىش دەبى نەمىنى.
- (2) ھىز stress دیتە سەر كەسەرە موختەلەسەى مەوجود لە وشەدا، ئەگەر وجودى بەند بى بە ھىزەووە بايەخى «دەنگ» یشى نامىنى چونكە بریتى دەبى لە ھىزەكە خۆى.
- (3) ھەبوونى كەسەرە موختەلەسە و ھاتن و چوونى لە ھىچ بارىكددا دەخلى بەسەر واتاوە نىيە. ھەرگىزاو ھەرگىز تىدا چوونى ئەو دەنگە تەئسىر لە واتا ناكە بەو پىيە، موستەحیلە نرخی فۆنىمى ھەبى. دانانى نىگار بۆى دەبیتە ھۆى خۆش خویتى نووسراو نەك دان ھىتان بە فۆنىم بوونى ئەو دەنگە.
- (4) فۆنىم بوونى دەنگ و فۆنىم نەبوونى لە حالاتى رىزمانىدا تاقي ناكرىتەووە، لە عەينى وشەدا تاقي دەكرىتەووە چونكە سوان و گۆرانى دەنگ لە بارە جوداكانى رىزماندا دەستوورەكانى رىزمان ساغ دەكاتەووە نەك «ھەويیەى» ى دەنگ.
- (5) ھەمزە و دەنگى «ھ» لەچاوە ھەموو دەنگەكانى دىكە تايبەتى و چۆنايەتى دەگمەنيان ھەيە ھۆيەكەش دەچیتەووە بۆ نىكايى دەروويان لە پىكى قورگ و ژى دەنگەكانەووە. ھاتنيان لە بەرايى وشەووە بە قاولەووە و تىچوونيان بۆ قاولى ئەلقوبى و بەيەكدى گۆرانەووەيان بەلگەيە بۆ چالاكيان و خزمایەتیی نىوانيان.
- (6) وا دىيارە فۆنىمى ھەمزە يەكىكە لەوانەى لەگشت زمانەكاندا ھەبىت، فۆنىم بوونىشى لە رادەى بەدەيىيەدايە: ھەر زمانىكى ھەمزەى لى بسرىتەووە كاول دەبى كەچى بە سرىنەووەى «ث، ن، ض، ط، ظ، پ، چ، ژ، گ، ف، ص، ل، ق، ح، خ، ع، غ» كە برىتین لە 17 فۆنىم ھەموو زمانىك كاول نابى.

7) تايبهتیهتی دهنگی ههمزه و هی وهها دهکات له زۆر زماناندا ڤاول بهدوایاندا بیت، نهک ڤاول له هیچهی ئهوه دهنگانه به ساخته دهخاته پیش خۆیهوه. موستهحیله میلهتان بهر له ههزاران سال بیریان لهوه کردبیتتهوه کهوا بو خاتری ڤاول له بهراییی وشهوه بیت دهنگیکی ساخته ههلبهستن و بیخهنه پیشیهوه، ههزاران ههزار وشه ههه فۆنیمی پیشهوهیان ڤاولی بهدوادا دیت. چ قهیدی دهکرد له جیاتی «ئهز، ئیمه، ئهنگوست...» یش بیانگوتبایه «شهز، شیمه، شهنگوست...»؟ خۆ ههمزه ناعوور نییه پهکی ئاو بهرز کردنهوهی پی کهوی، چونکه کهسره موختهلهسه بهچکهی ناچاریه به ههلهستانی ناچاریه که تیدهچیت.

«...»